

Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon

Väljaandja: Riigikogu

Akti liik: välisleping

Teksti liik: algtekst

Jõustumise kp: 09.08.1995

Avaldamismärge: RT II 1995, 11, 57

Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon

Vastu võetud 09.04.1992

[Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni ratifitseerimise seadus](#)

[Helsingi 1992. aasta konventsiooni IV lisa «Laevade põhjustatud merereostuse vältimine» muudatused](#)

[Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni muudatused](#)

Mitteametlik tõlge

Konventsiooni osapooled,

olles teadlikud Läänemere merekeskkonna asendamatutest väärtustest, selle erakordsest hüdrograafilisest ja ökoloogilisest iseloomust ning elustiku tundlikkusest keskkonna muutustele;

pidades meeles Läänemere piirkonna ajaloolist ja tänapäevast majanduslikku, sotsiaalset ja kultuurilist tähtsust regiooni rahvaste heaolule ja arengule;

täheldades sügava murega Läänemere veelgi jätkuvat reostamist;

deklareerides oma vankumatut otsust kindlustada Läänemere ökoloogiline taastumine, tagada ja säilitada merekeskkonna isetaastumisvõime ja ökoloogiline tasakaal;

tunnistades, et Läänemere merekeskkonna kaitsmine ja seisundi parandamine on ülesanded, mida ei saa efektiivselt teostada ainuüksi riiklike jõupingutustega, vaid ainult tiheda regionaalse koostöö ja teiste asjakohaste rahvusvaheliste meetmete abil;

tunnustades keskkonnakaitse alaseid saavutusi 1974. a. Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni raames ja Läänemere Merekeskkonna Kaitse Komisjoni osa selles;

tuletades meelde 1972. a. Stockholmi inimkeskkonna kaitse konverentsi deklaratsiooni vastavaid otsuseid ja põhimõtteid ning 1975. a. Euroopa julgeoleku ja koostöö konverentsi lõppakti;

soovides laiendada koostööd selliste pädevate piirkondlike organisatsioonidega, nagu seda on 1973. a. Gdanski Läänemere ja Belti väinade elusressursside kaitse konventsiooni alusel asutatud Läänemere Rahvusvahelise Kalamajanduse Komisjon;

tervitades Läänemere deklaratsiooni, mis on vastu võetud Läänemere- ja teiste asjast huvitatud riikide, Euroopa Majandusühenduse ja kaasatud rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide poolt 1990. a. Ronnebys ning keskkonnakaitse koondprogrammi, mille eesmärk on koostada ühine tegevuskava Läänemere ökoloogilise tasakaalu taastamiseks; olles teadlik nii avalikustamise ja rahvahariduse kui ka mitteriiklike organisatsioonide töö tähtsusest Läänemere edukal kaitsmisel;

tervitades paranenud tihedama koostöö võimalusi, mis on avanenud tänu hiljutisele, rahumeelsele koostööle ja vastastikusel mõistmisel rajanevale poliitilisele arengule Euroopas;

otsustades uue konventsiooni koostamisel arvestada rahvusvahelise keskkonnapoliitika ja -seadusandluse arengut, et laiendada, tugevdada ja kaasajastada Läänemere merekeskkonna kaitse õiguslikku korda;

on kokku leppinud järgnevas:

1. artikkel. Konventsiooni kehtivuspiirkond

Käesolev Konventsioon kehtib Läänemere territooriumil. Konventsioonis tähistab «Läänemere territoorium» Läänemerd koos Taani väinadega, mis on piiratud Skaw paralleeliga Skagerraki väinas põhjalaiusel 57° 44,43'. See hõlmab ka riikide sisemerd, s.t. antud Konventsioonis mereala, mis jääb maa poole sellest baasjoonest, millest alates mõõdetakse territoriaalvete ulatust kuni Konventsiooni osapoolte poolt määratud maapoolse piirini.

Konventsiooni osapoolel tuleb ratifitseerimis-, kinnitamis- või ühinemiskirja deponeerimisel informeerida depositaari oma sisemere määratlusest.

2. artikkel. Mõisted

Käesolevas Konventsioonis:

1. «Reostus» tähendab selliste ainete või energia, mis võivad olla ohtlikud inimese tervisele, kahjustada elusressursse ja mere ökosüsteeme, olla takistuseks mere õiguspärasele kasutamisele, s.h. kalapüügile, kahjustada merevee kasutamist ja viia heaolu vähenemisele, inimesepoolset otsust või kaudset sisselasest merre (sealhulgas estuaaridesse);

2. «Reostus maal paiknevatest allikatest» tähendab mere reostamist kõigi maal paiknevate punkt- ja hajureostusallikate poolt, millede sisaldis jõuab merre vee ja õhu kaudu või otse rannikult. See haarab ka igasuguse tahtliku merepõhja-aluse reostuse, mis pärineb maapealsetest tunnelitest, torujuhtmetest või teistest vahenditest;

3. «Laev» tähendab iga tüüpi merekeskkonnas tegutsevat ujuvvahendit, kaasa arvatud ka tiiburlaevad, õhkpatjadel töötavad liikurvahendid, allveelaevad, teisaldatavad ujuvvahendid ja statsionaarsed või ujuvplatvormid;

4. a) «Kaadamine» tähendab:

i) igasugust tahtlikku jäätmete või muude ainete, mis pärinevad laevadelt, teistel inimese poolt valmistatud merel asuvatelt konstruktsioonidelt või lennuvahenditelt, heidet merre või merepõhjale;

ii) igasugust tahtlikku laevade, inimese poolt valmistatud teiste merel asuvate konstruktsioonide või lennuvahendite uputamist merre;

b) kaadamiseks ei loeta:

i) laevade, muude mererajatiste ja lennuvahendite või nende seadmete tavapärase tegevusega kaasnevat jäätmete ja ainete merre uputamist, välja arvatud juhud, mil on tegemist merre uputamise eesmärgil selliste jäätmete või ainete veoks spetsiaalselt kohaldatud laevade, muude mererajatiste või lennuvahenditega; või jäätmete veoga neile laevadele, muudele mererajatistele ja lennuvahenditele; või nendel toimuva jäätmete töötlemise saadustega;

ii) ainete paigutamist merre, kui selle eesmärk erineb tavalisest ainete heitest, kusjuures paigutamise eesmärk ei tohi olla vastuolus käesoleva Konventsiooni eesmärkidega;

5. «Tuhastamine» tähendab jäätmete või teiste ainete tahtlikku põletamist merel eesmärgiga neid termiliselt lagundada. Laevade või inimese poolt muude tehiskonstruktsioonide tavapärase eksploatatsiooniga kaasnev samalaadne juhuslik tegevus ei kuulu nimetatud mõiste alla;

6. «Õli» tähendab naftat ükskõik millises vormis, kaasa arvatud toornafta, kütteõli, masuut, naftatöötlemisjäätmel ja naftadestilleerimissaadused;

7. «Kahjulik aine» tähendab igasugust ainet, mis merre viiduna võib põhjustada reostuse;

8. «Ohtlik aine» tähendab igasugust kahjulikku ainet, mis oma omaduste tõttu on püsiv, toksiline ja võimeline bioakumuleeruma;

9. «Reostusjuhtum» tähendab juhtumit või ühesuguse päritoluga juhtumite jada, mis põhjustab või võib põhjustada õli või teiste kahjulike ainete heite merre ja mis kujutab või võib kujutada ohtu Läänemere merekeskkonnale või rannikule või Konventsiooni ühe või mitme osapoole huvidele, ja mis nõuab päästeoperatsioone või teistsugust kiiret reageeringut.

10. «Piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon» tähendab suveräänsete riikide poolt asutatud organisatsiooni, millele osalejad riigid on delegeerinud oma volitused käesoleva Konventsiooni poolt reguleeritud valdkonnas.

11. «Komisjon» tähendab vastavalt 19. artikli määratlusele Läänemere Merekeskkonna Kaitse Komisjoni.

3. artikkel. Põhiprintsiibid ja kohustused

1. Konventsiooni osapooled võtavad igaüks eraldi või ühiselt tarvitusele kõik seadusandlikud, administratiivsed või muud reostuse ennetamiseks ja vältimiseks vajalikud meetmed, et saavutada Läänemere ökoloogilist taastumist ja selle ökoloogilise tasakaalu säilimist.

2. Konventsiooni osapooled rakendavad ettevaatuspõhimõtet, s.t. võtavad tarvitusele ennetavaid meetmeid, kui on põhjust eeldada, et otseselt või kaudselt merekeskkonda viidud aine või energia võib ohustada inimese tervist, kahjustada mere elusressursse ja ökosüsteeme, kahandada heaolu ning takistada mere õiguspärast kasutamist, isegi kui puuduvad lõplikud tõendid heite ja selle oletatavate tagajärgede põhjusliku seose kohta.

3. Ennetamiseks ja vältimaks Läänemere reostamist, edendavad Konventsiooni osapooled parima keskkonnapraktika ja parima võimaliku tehnoloogia kasutamist. Kui parima keskkonnapraktika ja parima võimaliku tehnoloogia (kriteeriumid lisas II) kasutamisest tulenev reostuskoormuse vähenemineei vii keskkonna seisukohalt vastuvõetavatele tulemustele, rakendatakse täiendavaid abinõusid.

4. Konventsiooni osapooled rakendavad põhimõtet – saastaja maksab.

5. Konventsiooni osapooled kindlustavad, et punkt- ja difuusetest allikatest pärineva vee- ja õhukeskkonna reostuskoormuse mõõtmised ja arvutused, mis viiakse läbi Läänemere merekeskkonna seisundi hindamise ja käesoleva Konventsiooni täitmise kindlustamise eesmärgil, toimuvad teaduslikult kindlaks määratud viisil.

6. Konventsiooni osapooled teevad Konventsiooni täitmisel oma parima selleks, et see ei põhjustaks reostust väljaspool Läänemere piirkonda. Ka ei tohi vastavad meetmed tuua kaasa kahjulikku mõju õhu kvaliteedile, atmosfäärile, veekogudele, põhjaveele ega pinnasele, samuti mitte jäätmete hulga suurenemist, kahjulike jäätmete teket ega kasvavat riski inimese tervisele.

4. artikkel. Rakendamine

1. Konventsiooni rakendatakse, et kaitsta Läänemere merekeskkonda, mis hõlmab veekogu ja merepõhja koos elusressursside ja mere teiste eluvormidega.

2. Kahjustamata oma suveräänsust, täidab iga Konventsiooni osapool riiklike võimustruktuuride kaudu Konventsiooni sätteid oma territoriaal- ja sisemeres.

3. Konventsiooni ei rakendata sõjalaevade, mereväe abilaevade, lennuväe ega ka teiste riigile kuuluvate või riigi poolt ekspluateeritavate laevade ja õhusõidukite suhtes, mida kasutatakse mittekommertslikel eesmärkidel.

Siiski tagab iga Konventsiooni osapool, et need laevad ja õhusõidukid tegutsevad võimaluste ja teostatavuse piires kooskõlas Konventsiooni põhimõtetega. Selleks tuleb rakendada vastavaid meetmeid, mis ei kahjusta tema omanduses või kasutuses olevate vastavate laevade ja õhusõidukite kasutamist ega ekspluatatsiooniomadusi.

5. artikkel. Kahjulikud ained

Konventsiooni osapooled kohustuvad vältima ja likvideerima Läänemere merekeskkonna reostust mis tahes allikatest pärinevate kahjulike ainete ja täitma sel eesmärgil I lisas esitatud abinõusid ja tingimusi.

6. artikkel. Maal paiknevate reostusallikate puhul rakendatavad põhimõtted ja kohustused

1. Konventsiooni osapooled kohustuvad vältima ja likvideerima Läänemere merekeskkonna reostust maal paiknevatest reostusallikatest, kasutades seejuures ka parimat keskkonnapraktikat kõigi reostusallikate ja parimat võimalikku tehnoloogiat punkt-reostusallikate suhtes. Selleks võtab iga Konventsiooni osapool Läänemere vesikonnas tarvitusele vastavad abinõud oma suveräänseid õigusi loovutamata.

2. Konventsiooni osapooled rakendavad III lisa esitatud menetlusi ja abinõusid. Sellel eesmärgil teevad nad koostööd, et töötada välja ja rakendada spetsiaalseid programme, juhtnõore, standardeid või eeskirju vette ja õhku suunatud emissioonide ja heidete kohta, keskkonna seisundi ning kahjulikke aineid sisaldavate toodete ning materjalide kohta.

3. Punktallikatest pärinevaid kahjulikke aineid ei tohi juhtida otseselt või kaudselt Läänemere merekeskkonda, välja arvatud tühistes kogustes, ilma eelneva eriloata, mida võidakse perioodiliselt revideerida ja mis antakse välja pädevate riigiorganite poolt vastavalt III lisa 3. juhises esitatud printsiipidele. Konventsiooni osapooled kindlustavad õhku ja vette suunatavate lubatud emissioonide monitooringu ja kontrolli.

4. Kui heide vooluveekogusse, mis läbib kahe või enama Konventsiooni osapoole territooriumi või on piiriveekoguks nende vahel, võib põhjustada Läänemere merekeskkonna reostamist, võtavad Konventsiooni osapooled ühiselt või võimaluse korral koostöös kolmanda asjast huvitatud riigiga kasutusele vajalikud abinõud sellise reostuse vältimiseks ja likvideerimiseks.

7. artikkel. Keskkonnaekspertiis

1. Alati kui mingi Konventsiooni osapool kavandab tegevust, millel võib eeldatavalt olla märkimisväärne ebasoovitav mõju Läänemere merekeskkonnale ja mis nõuab rahvusvahelise õiguse järgi või asjasse puutuvale Konventsiooni osapoolele rakenduvate siseriiklikest õigusaktidest kõrgemalseisvate aktide järgi keskkonnaekspertiisi, peab see osapool sellest teatama Komisjonile ja igale Konventsiooni osapoolele, keda võib mõjustada piireületav reostus Läänemere piirkonnas.

2. Asjassepuutuv Konventsiooni osapool konsulteerib iga tõenäoliselt piireületava reostuse läbi mõjutatud Konventsiooni osapoolega, kui seda nõuavad rahvusvahelise õiguse sätted või asjassepuutuva Konventsiooni osapoolele rakenduv siseriiklikest õigusaktidest kõrgemalseisv akt.

3. Kui kaks või enam Konventsiooni osapoolt jagavad Läänemere vesikonnas asuvat piiriveekogu, teevad nad koostööd, et kindlustada käesoleva artikli 1. paragrahvis nimetatud keskkonnaekspertiisi käigus Läänemere merekeskkonnale tekitatava võimaliku mõju põhjalik uurimine. Asjaosalised Konventsiooni osapooled võtavad ühiselt tarvitusele vajalikke meetmeid, et vältida ja likvideerida reostust, kaasa arvatud selle kahjulikku kumulatiivset mõju.

8. artikkel. Laevadelt pärineva reostuse vältimine

1. Kaitsmaks Läänemerd laevadelt pärineva reostuse eest, rakendavad Konventsiooni osapooled IV lisa märgitud meetmeid.

2. Konventsiooni osapooled töötavad välja ja rakendavad ühtseid nõudeid rajatistele laevajäätmete vastuvõtuks, võttes seejuures arvesse ka Läänemeres sõitvate reisilaevade erivajadusi.

9. artikkel. Lõbusõidulaevad

Konventsiooni osapooled rakendavad lisaks neile Konventsiooni sätetele, mida saab otseselt rakendada lõbusõidulaevadele, erimeetmeid, et vähendada lõbusõidulaevade tegevusest tulenevat kahjulikku mõju Läänemere merekeskkonnale. Meetmed sisaldavad muu hulgas abinõusid nii õhureostuse, müra ja hüdrodünaamiliste mõjude vastu kui ka lõbusõidulaevade jäätmete vastuvõtuks vajalike seadmete kohta.

10. artikkel. Tuhastamise keelustamine

1. Konventsiooni osapooled keelustavad tuhastamise Läänemeres.

2. Iga Konventsiooni osapool kohustub kindlustama selle artikli tingimuste järgimise laevadel:

- a) mis on registreeritud tema territooriumil või sõidavad tema lipu all;
- b) mis lossivad tema territooriumil või territoriaalvetes tuhastamiseks määratud aineid;
- c) mis usutavasti tegelevad tuhastamisega tema territoriaalvetes või sisemeres.

3. Tuhastamise kahtluse korral teevad Konventsiooni osapooled koostööd juhtumi uurimiseks vastavalt IV lisa 2. juhisele.

11. artikkel. Kaadamise vältimine

1. Konventsiooni osapooled keelustavad Läänemeres kaadamise, välja arvatud käesoleva artikli 2. ja 4. paragrahvis toodud erandid.

2. Merepõhjast väljakaevatud aine kaadamise puhul on vajalik eelnev eriluba, mille annavad pädevad riigiorganid vastavalt V lisa esitatud tingimustele.

3. Iga Konventsiooni osapool kohustub kindlustama selle artikli tingimuste järgimise laevadel ja õhusõidukitel:

- a) mis on registreeritud tema territooriumil või sõidavad tema lipu all;
- b) lossivad tema territooriumil või territoriaalvetes kaadamiseks määratud aineid;
- c) mis usutavasti tegelevad kaadamisega tema territoriaalvetes või sisemeres.

4. Selle artikli sätteid ei rakendata laeva või lennuki täieliku hävimise tõttu inimesele või laevale või õhusõidukile tekkinud ohu korral, või juhtumitel, mis seavad ohtu inimesele ja mil kaadamine on ainus viis ohu ärahoidmiseks ning sellise kaadamise poolt põhjustatav kahju on tõenäoliselt väiksem kui teistel viisidel põhjustatu. Sellist kaadamist teostatakse, et vähendada ohtu inimesele ja mereelustikule.

5. Käesoleva artikli 4. paragrahvi sätete järgi teostatud kaadamisest teatatakse ja seda käsitletakse vastavalt VII lisale ning vastavalt V lisa 4. juhises toodud sätetele teatatakse sellest koheselt Komisjonile.

6. Kahtluse korral, et kaadamine on vastuolus käesoleva Konventsiooni sätetega, teevad Konventsiooni osapooled koostööd juhtumi uurimiseks vastavalt IV lisa 2. juhise sätetele.

12. artikkel. Merepõhja ja selle pinnase uurimine ja kasutamine

1. Iga Konventsiooni osapool rakendab kõiki meetmeid, et vältida temale kuuluva merepõhja ja selle pinnase uurimisest ja kasutamisest või sellega seotud tegevusest tulenevat Läänemere merekeskkonna reostamist ja kindlustab kohese valmisoleku vastuaktsioonideks nimetatud toimingute poolt põhjustatud reostusjuhtude korral.

2. Et vältida ja likvideerida sellistest tegevustest tulenevat reostust, kohustuvad Konventsiooni osapooled rakendama võimaluse piires VI lisas esitatud tingimusi ja abinõusid.

13. artikkel. Reostusjuhtumitest teatamine ja läbirääkimiste pidamine

1. Alati kui reostusjuhtum Konventsiooni osapoole territooriumil võib põhjustada Läänemere merekeskkonna reostamist väljaspool tema territooriumi ja sellega külgnevat mereala, kus ta teostab oma suveräänseid õigusi ja kohustusi vastavalt rahvusvahelisele õigusele, teatab Konventsiooni osapool sellest koheselt neile Konventsiooni osapooltele, kelle huvisid on kahjustatud või tõenäoliselt kahjustatakse.

2. Kui paragrahvis 1 nimetatud Konventsiooni osapooled peavad vajalikuks, tuleb pidada reostuse vältimise, vähendamise ja kontrollimise eesmärgil läbirääkimisi.

3. 1. ja 2. paragrahvi rakendatakse ka juhtudel, mil Konventsiooni osapool on kannatanud kolmanda riigi territooriumilt pärineva reostuse läbi.

14. artikkel. Koostöö merereostuse vastu võitlemisel

Konventsiooni osapooled rakendavad nii igaüks eraldi kui ühiselt, nagu on sätestatud VII lisas, kõiki vajalikke meetmeid, et olla võimelised reageerima reostusjuhtumitele ning et vähendada või kõrvaldada nende poolt Läänemere merekeskkonnale avaldatavat mõju.

15. artikkel. Looduse kaitse ja bioloogiline mitmekesisus

Konventsiooni osapooled rakendavad Läänemere ja selle poolt mõjutatavate ranniku ökosüsteemide suhtes nii üksikult kui ühiselt kõiki vajalikke meetmeid, et säilitada taime- ja loomakoosluste elupaiku ja bioloogilist mitmekesisust ning kaitsta ökoloogilisi protsesse. Selliseid meetmeid rakendatakse ka selleks, et kindlustada loodusressursside säästlikku kasutamist Läänemere piirkonnas. Nimetatud eesmärgil püüavad Konventsiooni osapooled välja töötada vastavad õigusaktid, mis sisaldavad vajalikke juhiseid ja tingimusi.

16. artikkel. Aruandlus ja informatsiooni vahetamine

1. Konventsiooni osapooled esitavad Komisjonile kindlaksmääratud ajavahemike järel aruandeid:

- a) Konventsiooni ja selle lisade sätete ning Konventsiooni raames vastu võetud soovitude täitmiseks rakendatud õiguslike, administratiivsete ja muude meetmete kohta;
- b) käesoleva paragrahvi punktis a esitatud meetmete efektiivsuse kohta;
- c) käesoleva paragrahvi punktis a esitatud meetmete rakendamisel ettetulnud probleemide kohta.

2. Konventsiooni osapoole või Komisjoni palvel esitavad osapooled olemasoleva informatsiooni saastelubade, emissiooniandmete ja keskkonnaseisundi kohta.

17. artikkel. Avalikkuse informeerimine

1. Konventsiooni osapooled kindlustavad Läänemere ja selle vesikonna veekogude seisundi, reostuse vältimise ja likvideerimise meetmete rakendamise ja planeerimise ning nende meetmete efektiivsuse kohta käiva informatsiooni kättesaadavuse avalikkusele. Sel eesmärgil kindlustavad Konventsiooni osapooled järgmise informatsiooni kättesaadavuse avalikkusele:

- a) väljaantud saasteload ja neis nõutavad tingimused;
- b) monitooringu ning hinnangute andmise eesmärgil veekogudest ja reovee heitmetest võetud proovide tulemused;
- c) täpsed andmed vee kvaliteedi kohta.

2. Iga Konventsiooni osapool kindlustab, et selline informatsioon oleks avalikkusele sobival ajal kättesaadav, ja võimaldab mõõduka hinna eest registreeritud sissekannetest koopia.

18. artikkel. Informatsiooni kaitsmine

1. Käesoleva Konventsiooni sätted ei mõjuta ühegi Konventsiooni osapoole õigust või kohustust kaitsta oma siseriikliku õiguse ja rahvusvaheliste lepingute alusel informatsiooni, mis on seotud intellektuaalse omandiga, sealhulgas tööstuse- ja kaubandusalaste saladustega, samuti riikliku julgeoleku ja isikuandmete konfidentsiaalsusega.

2. Kui üks Konventsiooni osapool siiski otsustab anda sellist kaitstud informatsiooni teisele Konventsiooni osapoolele, austab informatsiooni saanud osapool selle konfidentsiaalsust ja tingimusi, millistel see saadi, ning kasutab seda ainult neil eesmärkidel, milleks see anti.

19. artikkel. Komisjon

1. Läänemere Merekeskkonna Kaitse Komisjon, edaspidi «Komisjon», on asutatud käesoleva Konventsiooni eesmärkide saavutamiseks.

2. Läänemere Merekeskkonna Kaitse Komisjon, mis asutati vastavalt 1974. a. Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioonile, on Komisjon.

3. Komisjoni esimehe koht antakse igale Konventsiooni osapoolele nende ingliskeelsete nimetuste tähestikulises järjekorras. Esimees on tegev kaks aastat ja ei või esimeheks olemise ajal esindada esimehe kohta hoidvat Konventsiooni osapoolt. Kui esimees ei saa tegutseda oma tähtaja lõpuni, nimetab esimehe kohta hoidev Konventsiooni osapool talle järglase, kes jääb esimehe kohale kuni Konventsiooni osapoole tähtaja lõppemiseni.

4. Komisjoni istungid toimuvad esimehe kokkukutsumisel vähemalt kord aastas. Erakorralised istungid, mida taotleb üks Konventsiooni osapool ja toetab teine Konventsiooni osapool, kutsub kokku esimees ja need toimuvad niipea kui võimalik, kuid mitte hiljem kui 90 päeva pärast taotluse esitamisest.

5. Kui Konventsioon ei sätesta teisiti, võtab Komisjon oma otsused vastu ühehäälselt.

20. artikkel. Komisjoni kohustused

1. Komisjoni kohustused on:

- a) jälgida pidevalt Konventsiooni täitmist;
- b) soovitada vajalikke abinõusid Konventsiooni eesmärkide saavutamiseks;
- c) jälgida Konventsiooni sätteid, kaasa arvatud selle lisasid, ja soovitada Konventsiooni

osapooltele Konventsioonile ja selle lisadele vajalikke parandusettepanekuid, kaasa arvatud muudatusi ainete ja materjalide nimekirjades ning uute lisade vastuvõtmist.

d) määratleda reostuskontrolli kriteeriumid, reostuse vähendamise eesmärgid ning rakendatavad, eriti III lisas sätestatud abinõud;

e) koostöös asjaomaste riiklike struktuuridega edendada täiendavate abinõude rakendamist, võttes arvesse käesoleva artikli punkti f, et kaitsta Läänemere merekeskkonda, ja selleks:

i) võtta vastu, töödelda, resümeerida ja levitada vastavat teadaolevatest allikatest pärinevat teaduslikku, tehnoloogilist ja statistilist informatsiooni; ja

ii) edendada teaduslikku ja tehnoloogilist uurimistööd; ja

f) vajaduse korral taotleda pädevate piirkondlike ja teiste rahvusvaheliste organisatsioonide abi ühiseks teaduslik-tehniliseks uurimistööks, samuti muudeks Konventsiooni eesmärkidega kokkusobivateks üritusteks.

2. Komisjon võib enesele võtta täiendavaid funktsioone, mida ta peab vajalikuks Konventsiooni eesmärkide saavutamisel.

21. artikkel. Komisjoni tööks vajalikud administratiivsed sätted

1. Komisjoni töökeeleks on inglise keel.

2. Komisjon kehtestab oma protseduurireeglid.

3. Komisjoni ametiruumid, edaspidi «Sekretariaat», asuvad Helsingis.

4. Komisjon nimetab peasekretäri ja korraldab vajaliku personali töölevõtu ning määrab kindlaks peasekretäri kohustused, volitused ja töötingimused.

5. Peasekretär on Komisjoni kõrgeim ametiisik, kes täidab funktsioone, mis on vajalikud Konventsiooni elluviimiseks, Komisjoni tööks, samuti teisi Komisjoni poolt ja selle protseduurireeglitega temale usaldatud ülesandeid.

22. artikkel. Komisjoni jaoks kehtestatud finantssätted

1. Komisjon kehtestab oma finantsreeglid.

2. Komisjon võtab vastu ühe või kahe aasta eelarve ja arutab läbi järgneva finantsaasta eelarve.

3. Kogu eelarve, kaasa arvatud iga Komisjoni poolt vastuvõetud lisaeelarve, moodustub Konventsiooni osapoolte (v.a. Euroopa Majandusühendus) võrdsetest osamaksetest, kui Komisjon ei otsusta ühehäälselt teisiti.

4. Euroopa Majandusühenduse osamaks ei ületa 2,5% eelarve administratiivkuludest.

5. Iga Konventsiooni osapool kannab oma esindajate, ekspertide ja nõunike Komisjoni töös osalemisega seotud kulud.

23. artikkel. Hääleõigus

1. Välja arvatud käesoleva artikli 2. paragrahvis sätestatud juhul, on igal Konventsiooni osapoolel Komisjonis üks hääl.

2. Euroopa Majandusühendus ja iga teine piirkondlik majandusühendus võib oma pädevuse piires kasutada hääleõigust nii mitme häälega, kui mitu tema liikmesriiki on Konventsiooni osapooled. Sellised organisatsioonid ei kasuta oma hääleõigust juhul, kui seda teevad nende liikmesriigid ja vastupidi.

24. artikkel. Teaduslik ja tehniline koostöö

1. Konventsiooni osapooled kohustuvad otseselt või vajaduse korral läbi pädevate regionaalsete või teiste rahvusvaheliste organisatsioonide tegema koostööd teaduse, tehnika ja muu uurimistöö vallas ning vahetama andmeid ja muud teaduslikku informatsiooni Konventsiooni eesmärkide saavutamiseks. Et edendada monitooringut ja uuringuid Läänemere piirkonnas, kohustuvad Konventsiooni osapooled ühtlustama lubade andmise korda monitooringu ja uuringute läbiviimiseks.

2. Minemata vastuollu Konventsiooni 4. artikli 2. paragrahviga, kohustuvad Konventsiooni osapooled otseselt või vajaduse korral läbi pädevate regionaalsete või teiste rahvusvaheliste organisatsioonide edendama uuringuid ja toetama või kaasa aitama programmidele, mille eesmärgiks on arendada meetodeid reostuse liigi, ulatuse, levikuteede, avaldusvormide, riski ja vastuabinõude kindlaksmääramiseks. Eriti kohustuvad Konventsiooni osapooled arendama Läänemere merekeskkonda tõenäoliselt reostavate ainete ja materjalide käitluse, ladustamise ja kõrvaldamise alternatiivseid meetodeid.

3. Minemata vastuollu Konventsiooni 4. artikli 2. paragrahviga, kohustuvad Konventsiooni osapooled otseselt või vajaduse korral läbi pädevate regionaalsete või teiste rahvusvaheliste organisatsioonide, toetudes käesoleva artikli 1. ja 2. paragrahvile, vastavalt saadud andmetele ning informatsioonile tegema koostööd, et arendada võrreldavaid vaatlusmeetodeid, teostamiseks baasuuringuid ja koostamiseks üksteist täiendavaid või ühiseid monitooringuprogramme.

4. Artikli eelnevates paragrahvides viidatud ülesannete täideviimise organiseerimine ja töö ulatus tuleb peajoontes kujundada Komisjoni poolt.

25. artikkel. Kahju eest vastutamine

Konventsiooni osapooled kohustuvad ühiselt välja töötama ja vastu võtma Konventsiooniga vastuolus olevast tegevusest või tegevusetusest tuleneva kahju eest vastutamise reeglid, kaasa arvatud vastutuse piirid, kohustuste kindlaksmääramise kriteeriumid ja protseduurid ning võimalikud kahju heastamise teed.

26. artikkel. Vaidluste lahendamine

1. Konventsiooni osapoolte vahel tekkinud vaidlused Konventsiooni tõlgendamise või rakendamise üle lahendatakse läbirääkimiste teel. Kui asjaosalised osapooled ei jõua kokkuleppele, otsivad nad sobivat läbirääkimiste kohta või paluvad ühiselt vahendajaks kolmanda Konventsiooni osapoole, pädeva rahvusvahelise organisatsiooni või kvalifitseeritud isiku.

2. Kui asjaosalised osapooled ei suuda lahendada vaidlusi läbirääkimiste teel või ei suuda kokku leppida eelpool kirjeldatud meetmete suhtes, esitatakse sellised vaidlused ühisel kokkuleppel lahendamiseks erakorralisele või korralisele vahekohtule või rahvusvahelisele kohtule.

27. artikkel. Vaieldamatute õiguste kaitse

Konventsiooni sätteid ei saa tõlgendada kui piiranguid navigeerimis- ja kalastamisvabadusele, mere teadusliku uurimise või muule avamere seadusliku kasutamise vabadusele ega ka õigusele territoriaalvete kahjutuks läbimiseks.

28. artikkel. Lisade staatus

Käesoleva Konventsiooni lisad on Konventsiooni lahutamatuks osaks.

29. artikkel. Suhted teiste konventsioonidega

Käesoleva Konventsiooni sätted ei kahjusta Konventsiooni osapoolte õigusi ja kohustusi teiste olemasolevate ja tulevaste lepingute osas, mis edendavad ja arendavad käesoleva Konventsiooni aluseks oleva mereõiguse põhimõtteid, eriti merekeskkonna reostuse vältimisega seotud sätteid.

30. artikkel. Nõupidamine Konventsiooni parandamiseks või täiendamiseks

Nõupidamise Konventsiooni üldiseks läbivaatamiseks või paranduste tegemiseks võib kokku kutsuda Konventsiooni osapoolte nõusolekul või Komisjoni soovil.

31. artikkel. Parandused Konventsiooni artiklite kohta

1. Iga Konventsiooni osapool võib esitada Konventsiooni artiklite kohta parandusettepanekuid. Kõik parandusettepanekud esitatakse depositaarile ja osapool teatab nendest kõigile Konventsiooni teistele osapooltele, kes pärast teate saamist informeerivad niipea kui võimalik depositaari paranduse heakskiitmisest või tagasilükkamisest. Konventsiooni osapoolte soovil arutatakse esitatud parandusettepanekut Komisjonis. Sel puhul rakendatakse 19. artikli 4. paragrahvi. Kui parandus on Komisjoni poolt heaks kiidetud, rakendatakse käesoleva artikli 2. paragrahvis esitatud protseduuri.

2. Komisjon võib soovitada parandusi Konventsiooni artiklite kohta. Iga selline parandusettepanek esitatakse depositaarile ja sellest teatatakse viimase poolt kõigile Konventsiooni osapooltele. Pärast teate saamist teatavad osapooled niipea kui võimalik depositaarile paranduse heakskiitmisest või tagasilükkamisest.

3. Parandus jõustub üheksakümne päeva möödumisel sellest, kui depositaar on saanud kõigilt Konventsiooni osapooltelt teate paranduse vastuvõtmise kohta.

32. artikkel. Lisade parandused ja lisade vastuvõtmine

1. Igast Konventsiooni osapoolte poolt lisade kohta esitatud parandusettepanekust teatatakse depositaar teistele Konventsiooni osapooltele ja seda arutatakse Komisjonis. Kui see on Komisjonis vastu võetud, edastatakse parandus Konventsiooni osapooltele soovituseliga see vastu võtta.

2. Igast Komisjoni poolt soovitatud lisade kohta käivast parandusettepanekust teatab depositaar Konventsiooni osapooltele soovituseliga see vastu võtta.

3. Selline parandus otsustatakse komisjoni poolt määratud tähtaja möödumisel vastu võtta, kui selle aja jooksul ükski Konventsiooni osapool ei ole depositaarile saadetud kirjaliku teatega parandust tagasi lükanud. Vastuvõetud parandus jõustub Komisjoni poolt määratud tähtajal.

Komisjoni poolt määratud tähtaega pikendatakse täiendavalt kuue kuu võrra ja paranduse jõustumist lükatakse vastavalt edasi, kui erandjuhtudel keegi Konventsiooni osapooltest informeerib depositaari enne Komisjoni poolt määratud tähtaja möödumist sellest, et kuigi ta kavatseb parandust aktsepteerida, ei ole põhiseaduslikud eeltingimused paranduse vastuvõtmiseks veel täidetud.

4. Konventsiooni lisa võetakse vastu vastavalt käesoleva artikli sätetele.

33. artikkel. Reservatsioonid

1. Konventsiooni sätete osas ei saa olla reservatsioone.

2. Käesoleva artikli 1. paragrahvi säte ei takista Konventsiooni osapoolel ajavahemiku jooksul, mis ei ületa ühte aastat, keelduda Konventsiooni jõustunud lisa või selle osa või selle paranduse rakendamisest. 1974. a. Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni osapool, kes keeldub rakendamast käesoleva Konventsiooni lisa või selle osa, rakendab keeldumise perioodil 1974. a. Konventsiooni vastavat lisa.

3. Kui pärast käesoleva Konventsiooni jõustumist Konventsiooni osapool järgib käesoleva artikli 2. paragrahvi sätetega kehtestatud õigusi, informeerib ta Komisjoni poolt lisa paranduse või uue lisa vastuvõtmise ajal teisi Konventsiooni osapooli nendest sätetest, millede täitmisest ta loobub kooskõlas käesoleva artikli 2. paragrahviga.

34. artikkel. Allakirjutamine

Ajavahemikul 9. aprillist 1992. a. kuni 9. oktoobrini 1992. a. on käesolev Konventsioon avatud allakirjutamiseks Euroopa Majandusühendusele ja neile riikidele, kes osalevad 9. aprillil 1992. a. Helsingis toimival Läänemere merekeskkonna kaitse diplomaatilisel konverentsil.

35. artikkel. Ratifitseerimine, kinnitamine, ühinemine

1. Käesolev Konventsioon kuulub ratifitseerimisele või kinnitamisele.

2. Käesolev Konventsioon on pärast jõustumist avatud ühinemiseks igale riigile või piirkondlikule majandusühendusele, kes soovib järgida Konventsiooni põhimõtteid, eeldusel, et selle riigi või organisatsiooni ühinemise poolt on kõik Konventsiooni osapooled. Kui piirkondlik majandusühendus on piiratud pädevusega, lepatakse osalemise tingimused kokku Komisjoni ja huvitatud organisatsioonide vahel.

3. Ratifitseerimise, kinnitamise või ühinemise dokumendid deponeeritakse depositaari juures.

4. Euroopa Majandusühendus ja iga teine piirkondlik majandusühendus, saades käesoleva Konventsiooni osapoolteks, kasutab oma pädevuse piires õigusi ja kannab vastutust selles ulatuses, millise käesolev Konventsioon oma liikmesriikidele omistab. Sellisel juhul ei ole nende organisatsioonide liikmesriikidel üksikult õigust neid õigusi kasutada.

36. artikkel. Jõustumine

1. Käesolev Konventsioon jõustub kahe kuu möödumisel kõigi allakirjutanud Läänemere-äärsete riikide ja Euroopa Majandusühenduse ratifitseerimis- või kinnitamisdokumentide deponeerimisest depositaari juures.

2. Iga riigi jaoks, kes ratifitseerib või kinnitab käesoleva Konventsiooni enne või pärast viimase ratifitseerimis- või kinnitamisdokumendi deponeerimist vastavalt käesoleva artikli 1. paragrahvi sätetele, jõustub käesolev Konventsioon kahe kuu möödudes selle riigi poolt ratifitseerimis- või kinnitamisdokumendi deponeerimisest või Konventsiooni jõustumise päeval, sõltuvalt sellest, kumb neist tähtaegadest on hilisem.

3. Iga ühineva riigi või piirkondliku majandusühenduse jaoks jõustub käesolev Konventsioon kahe kuu möödudes ühinemisdokumendi deponeerimisest.

4. Pärast käesoleva Konventsiooni jõustumist kaotab kehtivuse Helsingis 22. märtsil 1974. a. allakirjutatud Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon.

5. Hoolimata käesoleva artikli 4. paragrahvist, rakendatakse eelnimetatud Konventsiooni lisade parandusi, mis on Konventsiooni osapoolte poolt vastu võetud käesoleva Konventsiooni allakirjutamise ja jõustumise vahelisel perioodil, kuni käesoleva Konventsiooni vastavad lisad on vastavalt parandatud.

6. Hoolimata käesoleva artikli 4. paragrahvist, rakendatakse eelnimetatud Konventsiooni raames vastuvõetud soovitusi ja otsuseid sel määral, kuivõrd nad on kas käesoleva Konventsiooniga ühtesobivad ega ole Konventsiooni või mõne selle raames vastuvõetud otsusega selgesõnaliselt kehtetuks tunnistatud.

37. artikkel. Väljaastumine

1. Igal Konventsiooni osapooltel on õigus viie aasta möödumisel käesoleva Konventsiooni jõustumisest igal ajal Konventsiooni liikmeskonnast välja astuda, teatades sellest depositaarile kirjalikult ette. Konventsiooni osapoole väljaastumine jõustub 30. juunil depositaarile väljaastumisest teatamise aastale järgneval aastal.

2. Saanud teate Konventsiooni osapoole väljaastumisest, kutsub depositaar kokku Konventsiooni osapoolte nõupidamise, arutamaks väljaastumise tagajärgi.

38. artikkel. Depositaar

1. Soome Vabariigi valitsus, tegutsedes depositaarina:

a) teatab kõigile Konventsiooni osapooltele ja peasekretärile:

i) allakirjutamistest;

ii) iga ratifitseerimis-, kinnitamis- või ühinemisdokumendi deponeerimisest;

iii) käesoleva Konventsiooni jõustumise kuupäevast;

iv) igast mis tahes artikli või lisa kohta esitatud või soovitatud parandusest või uue lisa vastuvõtmisest, samuti nende paranduste või uute lisade jõustumise tähtajast;

v) igast 31. ja 32. artikli kohta käivast dokumendist ning selle laekumise ajast;

vi) igast väljaastumise teatest ning selle väljaastumise jõustumise ajast;

vii) igast Konventsiooniga seotud seadusaktist või dokumendist;

b) saadab käesoleva Konventsiooni kinnitatud koopiad kõigile ühinenud riikidele ja piirkondlikele majandusühendustele.

Ülaltoodu tõenduseks kirjutasi selleks vajalikul viisil volitatud allakirjutanud alla käesolevale Konventsioonile. Koostatud Helsingis, 9. aprillil 1992. aastal ühes autentseks ingliskeelses eksemplaris, mis deponeeritakse Soome Vabariigi valitsuse juures. Soome Vabariigi valitsus saadab kinnitatud koopiad kõigile allakirjutanutele.

Lisa I. KAHJULIKUD AINED

I osa. PÕHIPRINTSIIBID

1.0. Sissejuhatus

Käesoleva Konventsiooni vastavate osade tingimuste täitmiseks kasutavad Konventsiooni osapooled kahjulike ainete identifitseerimisel ja hindamisel 2. artikli 7. paragrahvis määratletud menetlust.

1.1. Ainete määramise kriteeriumid

Ainete identifitseerimine ja hindamine põhineb järgmistel aineomadustel:

- püsivus;
- toksilisus või teised kahjulikud omadused;
- kalduvus bioakumulatsiooniks; samuti ka eeldatavalt reostust põhjustavatel omadustel: – vaatlusandmete kontsentratsioonide ja kahjutute kontsentratsioonide vaheline suhe;
- antropogeense eutrofeerumise risk;
- piireületav ja kauglevi tähtsus;
- mereökosüsteemi ebasoovitavate muutuste risk ja nende pöördumatus ning kestvus;
- radioaktiivsus;
- mere elusressursside kasutuse ja teiste seaduslike merekasutusviiside tõsine häirimine;
- aineringe iseloom (s.t. ringlevad kogused, kasutamine ja merekeskkonda jõudmise tõenäosus);
- kantserogeensed, teratogeensed ja mutageensed omadused merekeskkonnas või selle kaudu omandatud omadused.

Konkreetsete ainete või ainerühmade identifitseerimisel ja hindamisel ei pruugi kõigil karakteristikutel olla võrdne tähtsus.

1.2. Kahjulike ainete prioriteetsuse grupid

Konventsiooni osapooled peavad reostust ennetavate meetmete rakendamisel prioriteetseks järgmisi ainete gruppe, mis on üldtunnustatud kui kahjulikud ained:

- a) raskmetallid ja nende ühendid;
- b) organohalogeensed ühendid;
- c) fosfori ja tina orgaanilised ühendid;
- d) pestitsiidid, nagu fungitsiidid, herbitsiidid, insektitsiidid, slimitsiidid ja kemikaalid, mida kasutatakse puidu, saematerjali, puidumassi, tselluloosi, paberi, naha ja riide säilitamisel;
- e) õlid ja nafta päritoluga süsivesinikud;
- f) teised, eriti merekeskkonnale kahjulikud orgaanilised ühendid;
- g) lämmastiku- ja fosforiühendid;
- h) radioaktiivsed ained, sealhulgas jäätmed;
- i) rasketilagundatavad ained, mis võivad ujuda, hõljuda või settida;
- j) ained, mis mõjutavad tõsiselt inimese tarbeks merest saadud toodete maitset ja/või lõhna või mõjutavad tunduvalt vee maitset, lõhna, värvi, läbipaistvust või teisi omadusi.

II OSA. KEELATUD AINED

Kaitsmaks Läänemere piirkonda ohtlike ainete eest, keelustavad Konventsiooni osapooled täielikult või osaliselt Läänemerel ja selle vesikonnas järgmiste ainete või ainerühmade kasutamise:

2.1. Ained, mille igasugune kasutamine v.a. ravimitena on keelatud

DDT (1,1,1-trikloro-2,2-bis(kloorfenüül)-etaan) ning selle derivaadid DDE ja DDD;

2.2. Ained, mille igasugune kasutamine on keelatud, v.a. nende kasutusaja lõpuni olemasolevates suletud süsteemiga seadmetes või uurimistöös ja analüütilistel eesmärkidel

- a) PCB-d (polükloreeritud bifenüülid);
- b) PCT-d (polükloreeritud terfenüülid).

2.3. Ained, mille kasutamine on teatud valdkondades keelatud

Orgaanilised ühendid alla 25 m pikkuste lõbusõidulaevade ja võrgukuuride antiseptiliste värvide jaoks.

III OSA. PESTITSIIDID

Kaitsmaks Läänemerd ohtlike ainete eest, püüavad Konventsiooni osapooled minimiseerida ja, kui iganes võimalik, keelustada Läänemerel ja selle vesikonnas järgmiste ainete kasutamist pestitsiididena:

	CAS-number*
Akrüülnitriil	107131
Aldriin	309002
Aramiit	140578
Kaadmiumi ühendid	—
Kloordaan	57749
Kloordekoon	143500
Kloordimeform	6164983
Triklormetaan (Kloroform)	67663
1,2-Dibromoetaan (etileendibromiid)	106934
Dieldriin	60571
Endriin	72208

Fluoräädikhape ja derivaadid	7664393, 144490
Heptakloor	76448
Isobensaam	297789
Isodriin	465736
Kelevan	4234791
Plii ühendid	–
Elavhõbeda ühendid	–
Morfamkvaat	4636833
Nitrofeen	1836755
Pentaklorofenool	87865
Polükloreeritud terpeenid	8001501
Kvintoseen (pentakloronitrobenseen)	82688
Seleeni ühendid	–
2,4,5-T	93765
Toksafeen	8001352

* CAS – *Chemical Abstract Service* (Referatiivajakirja «Chemical Abstract» teenindussüsteem)

Lisa II. PARIMA KESKKONNAPRAKTIKA JA PARIMA VÕIMALIKU TEHNOLOOGIA KASUTAMISE KRITEERIUMID

1. reegel; Üldsätted

1. Kooskõlas käesoleva Konventsiooni vastavate osadega rakendavad Konventsiooni osapooled allpool kirjeldatud parima keskkonnapraktika ja parima võimaliku tehnoloogia kriteeriume.

2. Reostuse vältimiseks ja likvideerimiseks kasutavad Konventsiooni osapooled parimat keskkonnapraktikat kõigi reostusallikate ja parimat võimalikku tehnoloogiat punkt-reostusallikate suhtes, vähendades või likvideerides kontrollistrateegiate edendamise teel vette ja õhku tehtavaid heiteid kõigist allikatest.

2. reegel; Parim keskkonnapraktika

1. Mõiste «parim keskkonnapraktika» tähendab kõige sobivamate meetmete kombinatsiooni rakendamist. Konkreetsete juhtude puhul tuleks kaaluda järgmist meetmete pingerida:

- avalikkuse ja tarbija varustamine informatsiooniga ning teatud konkreetse tegevuse, toote kasutamise ning jäätmekäitluse keskkonnakaitseliste tagajärgede kohta käiva väljaõppe korraldamine;
- hea, toote kogu kasutustsükli kõiki aspekte käsitleva keskkonnapraktika koodeksi väljatöötamine ja rakendamine;
- kohustuslikud etiketid, mis informeerivad avalikkust ja tarbijat tootest, selle kasutamise ja jäätmekäitlusega seotud keskkonnariskist;
- kogumis- ja jäätmekäitlussüsteemi võimalikkus;
- ressursi- ja energiasäästlikkus;
- taaskasutus, taastamine ja korduskasutus;
- ohtlike ainete ja toodete kasutuse ja ohtlike jäätmete tekitamise vältimine;
- tegevuste, toodete või toodete gruppide ning emissiooni suhtes majandusmeetmete rakendamine;
- lubade süsteem, kaasa arvatud piirangute loetelu või keelustamine.

2. Määrates üld- või üksikjuhul, milline meetmete kombinatsioon moodustab parima keskkonnapraktika, tuleks erilist tähelepanu pöörata:

- ettevaatusprintsibile;
- toote valmistamise, kasutamise ja jäätmekäitlusega seotud ökoloogilisele riskile;
- vältimisele või asendamisele vähemreostava tegevuse või tootega;
- asendusmaterjalide või -tegevuste potentsiaalsetele keskkonnakaitselistele kasudele ja kahjudele;
- teaduse ja teadmiste arengule ning muutustele;
- täideviimise piirangutele;
- sotsiaalsetele ja majanduslikele kaasmõjudele.

3. reegel; Parim võimalik tehnoloogia

1. Termin «parim võimalik tehnoloogia» tähendab protsessi, seadme või töömeetodi viimast arengutaset, mis on osutanud vaatlusaluse abinõu praktilisele sobivusele reostuse vähendamiseks.

2. Määrates, kas protsesside, seadmete ja töömeetodite kogum vastab üld- või üksikjuhtudel parima võimaliku tehnoloogia nõuetele, tuleks erilist tähelepanu osutada: – hiljuti edukalt katsetatud samaväärsetele protsessidele, seadmetele ja töömeetoditele;

- tehnoloogilistele eelistele ja teaduse ning teadmiste arengule;
- tehnoloogia majanduslikule tasuvusele;
- rakendamise piirangutele;
- emissioonide iseloomule ja kogusele;
- jäätmevabale/jäätmevaesele tehnoloogiale;
- ettevaatusprintsibile.

4. reegel; Edasine areng

Eeltoodust järeldub, et parim keskkonnapraktika ja parim võimalik tehnoloogia muutuvad ajas nii tehnoloogia arengu ja majanduslike ning sotsiaalsete tegurite kui ka teaduse ning teadmiste arengu tulemusena.

Lisa III. MAAL PAIKNEVATEST REOSTUSALLIKATEST PÄRINEVA REOSTUSE VÄLTIMISE MEETMED JA KRITEERIUMID

1. reegel; Üldsätted

Kooskõlas Konventsiooni vastavate osadega rakendavad Konventsiooni osapooled käesolevas lisas esitatud kriteeriume ja meetmeid kogu Läänemere vesikonnas, võttes seejuures arvesse

2. lisas kirjeldatud parimat keskkonnapraktikat ja parimat võimalikku tehnoloogiat.

2. reegel; Erinõuded

1. Linnade ja asulate heitvesi tuleb puhastada vähemalt bioloogiliselt või teiste samavõrd efektiivsete meetoditega reostuse vähenemise tähtsamate näitajate suhtes. Tarvitusele tuleb võtta abinõud, et tunduvalt vähendada heitveest toitained.

2. Tööstusettevõtete veemajanduse eesmärgiks peaks olema suletud veesüsteemid või vee korduvkasutuse kõrge tase, et vältida igal pool heitvee teket.

3. Tööstuse reovett tuleb puhastada eraldi enne segunemist lahjendusveega.

4. Ohtlike aineid või teisi samalaadseid ühendeid sisaldavat heitvett ei puhastata koos teiste heitvetega. See on lubatud vaid juhul, kui saavutatakse samaväärne puhastusefekt kõigi heitvete eraldi puhastamisega. Heitvee kvaliteedi paranemine ei tohi viia kahjuliku jääkmuda koguste märkimisväärsele suurenemisele.

5. Kahjulike ainete vette ja õhku emiteerimise piirväärtused tuleb määrata spetsiaalsete lubadega.

6. Linnade ja asulate heitveepuhastusseadmetega ühendatud tööstusettevõtted ja teised punktreostusallikad peavad kasutama parimat võimalikku tehnoloogiat, et vältida ohtlike ainete heiteid, mida ei ole võimalik kahjutustada asulate heitveepuhastusseadmetega või mis võivad häirida puhastusprotsessi. Lisaks tuleb võtta kasutusele meetmed vastavalt parimale keskkonnapraktikale.

7. Kalakasvatusest tulenevat reostust tuleb vältida ja elimineerida, edendades ja rakendades parimat keskkonnapraktikat ja parimat võimalikku tehnoloogiat.

8. Diffuusetest allikatest tulevat reostust, kaasa arvatud põllumajandus, tuleb vältida, edendades ja rakendades parimat keskkonnapraktikat. 9. Kasutatavad pestitsiidid peavad vastama Komisjoni poolt kehtestatud kriteeriumidele.

3. reegel; Tööstusettevõtetele lubade andmise printsiibid

Konventsiooni 6. artikli 3. paragrahvile vastavalt kohustuvad Konventsiooni osapooled lubade väljaandmisel rakendama järgmisi printsiipe: 1. Tööstusettevõtte valdaja esitab pädevatele võimuorganitele taotluse formulari vajalike andmete ja informatsiooniga. Enne taotluse esitamist on soovitatav, et valdaja peab pädevate võimuorganitega läbirääkimisi vajalike andmete üle (kokkulepe vajalike ülevaadete ja informatsiooni kohta). Taotlus peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid ja informatsiooni:

Üldinformatsioon – nimi, tööstusharu, asukoht ja töötajate arv.

Tegelik olukord ja/või kavandatud tegevus: – heite ja/või emissiooni asukoht;

- toodangu liik, toodangu ja/või töötlemise maht;
- tootmisprotsessid;
- tooraine kogus ja liik, toimeained ja/või vahetoodang;
- puhastamata heitvete ja heitgaaside kogus ja kvaliteet kõigist asjassepuutuvatest allikatest (näit. tehnoloogiline vesi, jahutusvesi);
- heitvete ja heitgaaside puhastamise viis, eel- ja lõpliku puhastuse protsess ja efektiivsus;
- puhastatud heitvee ja heitgaaside koguse ja kvaliteedi suhe eelpuhastuse ja/või lõpliku puhastuse väljalasku;
- tootmisprotsessi ja heitvee ning heitgaaside puhastamise käigus tekitatud vedelate ja tahkete jäätmete kogus ja kvaliteet;
- vedelate ja tahkete jäätmete käitlus;
- informatsioon tootmisavariide ja avariireostuse vältimise meetmete kohta;
- käesolev keskkonnaseisund ja võimalik mõju keskkonnale.

Vajaduse korral alternatiivsed lahendused ja nende erinev mõju, näit. ökoloogilised, majanduslikud ja julgeolekuaspektid:

- teised võimalikud tootmisprotsessid;
- teised võimalikud toorained, toimeained ja/või vahetoodang;
- teised võimalikud puhastustehnoloogiad.

2. Pädevad võimuorganid hindavad käesolevat keskkonnaseisundit ja kavandatava tegevuse võimalikku mõju keskkonnale.

3. Pädevad võimuorganid väljastavad loa peale põhjalikku hindamist, kus erilist tähelepanu pööratakse ülalmainitud aspektidele. Luba peab sisaldama vähemalt järgmist:

- kõigi heidete ja/või emissioonide koguseid ja kvaliteeti mõjutavate tegurite iseloomustust (näit. toodangu maht);
- otseste ja kaudsete heidete ja emissioonide koguste ja kvaliteedi (maht ja/või kontsentratsioon) piirväärtusi;
- instruktsioone, mis puudutavad:
- ehitust ja turvalisust;
- tootmisprotsesse ja/või toimeaineid;
- puhastusmeetmete tööd ja hooldust;
- materjalide ja ainete regenereerimist ja jäätmekäitlust;
- kasutaja poolt kindlustatud kontrolli tüüpi ja ulatust (iseregulatsioon);
- protsessi avariide ja avariiliste heidete korral rakendatavaid meetmeid;
- kasutatavaid analüüsimeetodeid;
- kasutaja poolt teostatava moderniseerimise, remondi ja uuringute ajakava;
- kasutaja monitooringut ja/või iseregulatsiooni, remondi ja uuringu aruannete ajakava.

4. Pädevad võimuorganid või sõltumatud pädevate võimuorganite poolt volitatud institutsioonid peavad:

- proovivõtmise ja analüüside abil inspekteerima heidete ja/või emissioonide kogust ja kvaliteeti;
- kontrollima loaõuete järgimist;
- korraldama heitvee väljalaskude ja atmosfääri suunatud emissioonide mitmesuguse mõju monitooringut;
- vajaduse korral lubasid läbi vaatama.

Lisa IV. LAEVADELT LÄHTUVA REOSTUSE VÄLTIMINE

1. reegel; Koostöö

Konventsiooni osapooled teevad Läänemere reostamise vältimisel järgnevat koostööd: a) Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni raames, eriti rahvusvaheliselt kehtivate reeglite edendamisel, mis muuhulgas põhinevad ka käesolevast Konventsioonist tulenevatel olulisematel põhimõtetel ja kohustustel, kaasa arvatud parima võimaliku tehnoloogia ning parima keskkonnapraktika rakendamisel, nagu see on määratletud II lisas; b) Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni poolt vastuvõetud reeglite efektiivne ja kooskõlastatud rakendamine praktikas.

2. reegel; Abi juurdluste läbiviimisel

Konventsiooni osapooled, minemata seejuures vastuollu 4. artikli 3. paragrahviaga, abistavad üksteist asjakohaselt olemasoleva reostusvastaseid abinõusid puudutava seadusandluse rikkumiste uurimisel, mis on toimunud või arvatakse olevat toimunud Läänemere piirkonnas. Niisugune abi võib sisaldada, kuid ei pea sellega piirduma, naftaraamatute, kaubaveoraamatute, logiraamatu ning masinapävaraamatu läbivaatamist ning analüüsideks naftaproovide võtmist vastavalt volitatud võimu esindajate poolt.

3. reegel; Mõisted

Käesolevas lisas:

1. «Administratsioon» tähistab Konventsiooni osapoole valitsust, kelle lipu all laev sõidab. Kui laev sõidab teatud riigi lipu all, on administratsiooniks vastava riigi valitsus. Merepõhja või selle pinnase uurimiseks või ekspluateerimiseks kasutatavate teisaldatavate või kinnitatud platvormide puhul, mis asuvad ranniku läheduses, mille uurimise ja ekspluateerimise üle teatud riigil on suveräänne võim, on administratsiooniks vastava rannikuriigi valitsus.

2. a) «Heide», seoses kahjulike ainetega või niisuguseid aineid sisaldavate väljalaskudega, tähistab igasugust ükskõik millest põhjustatud mainitud ainete merrepääsemist laevalt ning hõlmab igasugust väljavoolamist, ladestumist, väljalalgumist, lekkimist, väljapumpamist, väljapaiskamist või tühendamist;

b) «Heitmeks» ei loeta:

- i) kaadamist selles tähenduses, nagu seda mõistetakse rahvusvahelises jäätmete ja muu aine kaadamisest põhjustatud merereostuse vältimise konventsioonis, mis on võetud vastu Londonis 1972. aasta 29. detsembril; või
- ii) otseselt merepõhja maavarade uurimise, kasutamise või merel toimuva töötlemisega seotud kahjulike ainete pääsemist merre; või
- iii) kahjulike ainete pääsemist merre seoses ametlikult lubatud reostuse kõrvaldamise või kontrolli teaduslike uuringutega.

3. Termin «lähimast maast» tähendab «lähimast lähtejoonest, millest vastavalt rahvusvahelisele seadusandlusele lähtutakse kõnealuse territooriumi territoriaalmere määramisel».

4. Terminit «jurisdiktsioon» tõlgendatakse kooskõlas käesoleva Lisa rakendamise või tõlgendamise hetkel kehtiva rahvusvahelise seadusandlusega.

5. Termin MARPOL 73/78 tähistab 1973. a. rahvusvahelist laevadepoolse reostuse vältimise konventsiooni, mida on muudetud juurdekuuluva 1978. aasta protokolliga.

4. reegel; MARPOL 73/78 lisade rakendamine

Osapooled rakendavad MARPOL 73/78 lisade sätteid vastavalt 5. reeglile.

5. reegel; Reovesi

Konventsiooni osapooled rakendavad käesoleva reegli punktide A kuni D ning F ja G sätteid Läänemere piirkonnas laevast reovete eemaldamisel.

A. Mõisted:

Käesolevas reeglis:

1. «Reovesi» tähistab: a) iga tüüpi tualettruumidest, pissuaaridest või WC-de piigatitest pärinevat heitvett või muid jäätmeid,
- b) meditsiiniliseks otstarbeks kasutatavate ruumide (dispanser, laevahaigla) kraanikaussidest, vannidest ja piigatitest pärinevat heitvett;
- c) elusloomi sisaldavatest ruumidest pärinevat heitvett; või
- d) muud heitvett, kui see on segunenud eelmainitutega.

2. «Kogumistank» tähistab reovee kogumiseks ja säilitamiseks ettenähtud tanki.

B. Rakendamine Käesoleva reegli sätted rakenduvad:

- a) laevadele kogumahtuvusega 200 t ja enam;
- b) laevadele kogumahtuvusega vähem kui 200 t, millel on luba vedada pardal enam kui 10 isikut;
- c) laevadele, millel ei ole mõõdetud kogumahtuvust ja millel on luba vedada pardal enam kui 10 isikut.**

C. Reovee laevast merrejuhtimine

1. Vastavalt käesoleva reegli punktile D on reovee laevast merrejuhtimine keelatud, välja arvatud alljärgnevatel juhtudel: a) kui laev juhib merre pihustatud ja desinfitseeritud reovett, kasutades selleks administratsiooni poolt heaks kiidetud süsteemi vähemalt 4 meremiili kaugusel lähimast maast; või reovett, mis ei ole pihustatud ja desinfitseeritud, vähemalt 12 meremiili kaugusel lähimast maast tingimusel, et kogu säilitustankides säilitatavat reovett ei väljastata korraga, vaid väikestes kogustes sel ajal, kui laev liigub kiirusega vähemalt 4 sõlme; või

b) kui laeval on administratsiooni poolt heaks kiidetud reovee töötlemise seadmed, ja i) aparatuuri katsetamise tulemused on esitatud leava pardal olevas dokumendis; ii) lisaks, merrejuhitav heitvesi ei põhjusta tahkete osiste tekkimist ümbritsevas vees ega muuda selle värvi.

2. Kui heitvesi on segunenud jäätmete või reoveega, mille kohta kehtivad teistsugused merrejuhtimise nõuded, siis rakenduvad rangemad nõuded.

D. Erandid Käesoleva reegli punkt C ei rakendu: a) kui reovee merrejuhtimine laevast on vajalik laeva ohutuse tagamiseks või inimelude päästmiseks merel; või

b) reovee merrejuhtimise põhjuseks on laeva või selle seadmete kahjustus või kui nii enne kui pärast kahjustuse ilmnemist on rakendatud kõik vajalikud abinõud reovee väljutamise vältimiseks või vähendamiseks. E. Reovee vastuvõtmise vahendid

1. Iga Konventsiooni osapool on kohustatud kindlustama reovee vastuvõtuks vajalike vahendite olemasolu oma sadamates ja terminaalides Balti mere regioonis vastavalt neid kasutavate laevade vajadustele ning põhjustamata sealjuures laevade alusetut viivitust.

2. Et võimaldada sadama vastuvõtuseadmete torude ühendamist laeva reovee väljajuhtimistorudega, peavad mõlemad torud olema varustatud alljärgnevas tabelis toodud standardsete äärikühenditega:

Väljutamisühenduslülide äärikute standardsed mõõtmed

Kirjeldus	Mõõtmed
välimine läbimõõt	210 mm
sisemine läbimõõt	vastavalt toru välimisele läbimõõdule
keermesliite läbimõõt	170 mm
ääriku augud	4 lõhist läbimõõdus 18 mm asetsevad äärikul võrdsetel kaugustel üksteisest, sobituvad äärise külgedele. Lõhise laius 18 mm.
ääriku paksus	16 mm
poltide ja mutrite hulk ja läbimõõt	4 tk, kõik läbimõõduga 16 mm ja sobiva pikkusega

Äärik on konstrueeritud sobima terasest vm. siledapinnalisest materjalist torudega, mille maksimaalne sisemine läbimõõt on kuni 100 mm. Niisugune äärik koos sobiva tihendiga peab taluma töösurvet kuni 6 kg/cm².

Laevadel, mille süvis on 5 meetrit ja vähem, võib äärikühendi sisemine läbimõõt olla 38 millimeetrit. F. Ülevaatused

1. Läänemere piirkonnas rahvusvahelisi reise sooritavad laevad peavad läbi tegema alljärgnevad ülevaatused: a) Esmane ülevaatus, mis viiakse läbi enne laeva teenistusse asumist või enne, kui antakse välja käesoleva reegli punktis G nõutav tõend, millele eelnev ülevaatus peab tagama, et:

i) kui laeval on reovee töötlemise aparatuur, vastab see Komitee poolt soovitatud ning administratsiooni poolt heaks kiidetud standarditel ja katsetusmeetodeil põhinevatele ekspluatatsiooninõuetele;

ii) kui laeval on reovee pihustamise ja desinfitseerimise aparatuur, vastab see Komitee poolt soovitatud ning administratsiooni poolt heaks kiidetud standarditel ja katsetusmeetodeil põhinevatele ekspluatatsiooninõuetele;

iii) kui laeval on olemas kogumistank, peab selle maht vastama administratsiooni poolt esitatud nõuetele ning võimaldama kogu reovee säilitamise, pidades silmas laeva tegevuse iseloomu, pardal viibivate isikute arvu ning teisi olulisi tegureid. Kogumistank peab vastama Komitee poolt soovitatud ning administratsiooni poolt heaks kiidetud standarditel ja

katsetusmeetodeil põhinevatele eksploatatsiooninõuetele;

iv) laev on varustatud toruga reovee juhtimiseks laevalt vastuvõtusüsteemi. Toru peaks olema varustatud standardse äärikühendiga vastavalt punktile E, või eriülesandeid täitvate laevade puhul, alternatiivsete administratsiooni poolt heaks kiidetud teiste standardite, näit. kiirsidestusega. Ülevaatus peab tagama, et laeva seadmed, varustus, töökorraldus ja materjalid oleksid täielikus vastavuses käesolevas reeglis esitatavate nõuetega. Administratsioon tunnustab teiste osapoolte volitusel välja antud reovee töötlemise seadmete «Tüüpsti töendeid».

b) Korralised läbivaatused administratsiooni poolt määratud ajavahemiku möödudes, mis aga ei tohi ületada viit aastat, peavad tagama, et laeva varustus, seadmed, töökorraldus ja materjalid oleksid täielikus vastavuses käesoleva reegli nõuetega.

2. Laevade ülevaatus seoses käesoleva eeskirja sätete kehtestamisega viivad läbi administratsiooni ametnikud. Siiski võib administratsioon usaldada ülevaatuste läbiviimise selleks volitatud isikutele või administratsiooni poolt tunnustatud organisatsioonile. Igal juhul peab vastav Administratsioon tagama ülevaatuste efektiivsuse ja põhjalikkuse.

G. Tõend

1. «Reoveega reostamise vältimise tõend» antakse välja laevadele, mis võivad vedada pardal rohkem kui 50 inimest ning teevad rahvusvahelisi reise Balti mere regionis pärast vastavalt käesoleva reegli punkti F sätetele toimunud ülevaatus.

2. Tõendi annab välja kas administratsioon või selleks administratsiooni poolt volitatud isik või organisatsioon. Igal juhul langeb kogu vastutus tõendi eest administratsioonile.

3. «Reoveega reostamise vältimise tõend» koostatakse vastavalt MARPOL 73/78 IV lisa toodud vormile. Kui tõend ei ole inglise keeles, peab sellele olema lisatud tõlge inglise keelde.

4. «Reoveega reostamise vältimise tõend» antakse välja administratsiooni poolt kehtestatud ajavahemikuks, mis ei ületa viit aastat.

5. Tõend kaotab kehtivuse kui laeva nõutavates seadmetes, varustuses, töökorralduses või materjalides on tehtud olulisi muudatusi ilma administratsiooni eelneva nõusolekuta, välja arvatud juhtudel, kui on tegemist seadmete või varustuse täieliku väljavahetamisega.

Lisa V. LÄÄNEMERE PIIRKONNAS JÄÄTMETE VÕI MUU AINE KAADAMISE ÜLDISEST KEELUST VABASTUSED

1. reegel

Vastavalt käesoleva Konventsiooni 11. artikli 2. paragrahvile ei kehti süvendamisel kaadamise keeld alljärgnevatel tingimustel: a) süvendamisel saadud materjali, mis sisaldab I lisa toodud kahjulikke aineid, kaadamine on lubatud ainult juhul, kui sealjuures järgitakse Komitee juhendeid; ja

b) kaadamiseks on olemas eriluba, mille on eelnevalt välja andnud vastav riiklik võimuorgan kas:

i) osapoolle sisemeres või territoriaalmeres; või

ii) vajaduse korral väljaspool sisemerd või territoriaalmerd pärast eelnevat konsulteerimist Komiteega. Lubasid annab osapool välja vastavalt käesoleva lisa 3. reeglile.

2. reegel

1. Käesoleva Konventsiooni 11. artikli 2. paragrahvis märgitud riiklik organ:

- a) annab välja käesoleva lisa 1. reeglis ettenähtud erilubasid;
- b) peab arvet kaadata lubatud materjali omaduste ja koguse, kaadamise aja, koha ja meetodi kohta;
- c) kogub saadaolevat informatsiooni viimasel ajal Läänemere piirkonda väljastatud aine kohta ning kuni käesoleva Konventsiooni jõustumiseni, tingimusel, et kõnealune aine võib kahjustada Läänemere vett või organisme, sattuda kalapüügivahenditesse või põhjustada muud kahju, samuti informatsiooni niisuguse kaadamise koha, aja ning meetodi kohta.

2. Vastavalt käesoleva lisa 1. reeglile annab vastav riiklik organ välja erilubasid aine kavatsetavaks kaadamiseks Läänemere piirkonnas, mis: a) on peale laaditud tema territooriumil;

b) on peale laaditud tema territooriumil asuvale või tema lipu all sõitvale laevale või lennuvahendile, kui pealelaadimine toimub riigis, mis ei ole käesoleva Konventsiooni osapool.

3. Iga Konventsiooni osapool edastab Komiteele ning vajaduse korral ka teistele osapooltele andmed, mis on täpsustatud käesoleva lisa 2. reegli punktis 1c. Informatsiooni edastamise korra ning selle täpse sisu määrab Komitee.

3. reegel

Erilubade väljaandmisel vastavalt käesoleva lisa 1. reeglile peab vastav riiklik organ silmas alljärgnevat:

- a) s üvendamisel saadud kaadamiseks mõeldud ainese kogus;
- b) I lisa toodud kahjulike ainete sisaldus selles;
- c) asukoht (näit. kaadamise piirkonna koordinaadid, sügavus ning kaugus kaldast), samuti selle kaugus eriotstarbelistest aladest (näit. puhkealad, kudemisalad, kalakasvatuseks ja -püügiks kasutatavad alad);
- d) vee alljärgnevad omadused, kui kaadamine toimub väljaspool territoriaalmerd: i) hüdrograafilised näitajad (näit. temperatuur, soolsus, tihedus, profiil); ii) keemilised omadused (näit. pH, lahustunud hapniku ja toitainete sisaldus); iii) bioloogilised näitajad (näit. primaarproduktioon ja bentos); informatsioon peab sisaldama ka käesolevas punktis mainitud aasta keskmisi näitajaid ja nende muutumist aastaegade lõikes; ja
- e) teiste võimalike selles kaadamispiirkonnas sooritatud kaadamiste olemasolu ja mõju.

4. reegel

Käesoleva Konventsiooni 11. artikli 5. paragrahvi järgi koostatavad aruanded peavad sisaldama ka neid andmeid, mis esitatakse Komitee poolt ettenähtud aruandevormis.

Lisa VI. KALDALÄHEDASEST TEGEVUSEST TINGITUD REOSTUSE VÄLTIMINE

1. reegel; Mõisted

Käesolevas lisa:

1. «Kaldalähedane tegevus» tähistab igasugust nafta- ja gaasimaardlate uurimist ja kasutamist teisaldatavalt või kinnitatud kaldalähedasel seadmestikult või rajatiselt ning hõlmab kõiki muid ülalmainituga seotud tegevusi;

2. «Kaldalähedane üksus» tähistab iga teisaldatavat või kinnitatud kaldalähedast seadmestikku või rajatist, mis on seotud gaasi- või naftavarude uurimise, kasutamise või tootmisega või nafta peale- või mahalaadimisega;

3. «Uurimine» hõlmab kõiki puurimistöid, välja arvatud seisemilised uuringud;

4. «Kasutamine» hõlmab igasugust tootmise, puurkaevude kontrolli ja stimuleerimisega seotud tegevust.

2. reegel; Parima võimaliku tehnoloogia ning parima keskkonnapraktika rakendamine

Konventsiooni osapooled kohustuvad vältima ja kõrvaldama kaldalähedasest tegevusest tingitud reostust, rakendades sealjuures parimat võimalikku tehnoloogiat ning parimat keskkonnapraktikat, nagu see on määratletud II lisas.

3. reegel; Keskkonnaekspertiis ja monitooring

1. Keskkonnaekspertiis ja monitooring viiakse läbi enne loa andmist kaldalähedase tegevuse alustamiseks. Kui on tegemist kasutamisega, millele viidatakse 5. reeglis, tuleb enne tegevuse alustamiseks loa andmist informeerida Komiteed ekspertiisi tulemustest.

2. Seoses keskkonnaekspertiisiga tuleb hinnata ümbritseva merekeskkonna tundlikkust vastava kaldalähedase tegevuse suhtes lähtudes alljärgnevatest kriteeriumidest:

a) ala tähtsus lindudele ja mereimetajatele;

b) ala tähtsus kala ja merekarpide püügi- ja kalatõudude jaoks ning akvakultuuri seisukohalt;

c) ala tähtsus puhkealana;

d) sette koostis: mehhaaniline koostis, kuivaine-sisaldus, kuumutamiskadu, süsivesiniku kogusisaldus ning Ba, Cr, Pb, Cu, Hg ja Cd sisaldus;

e) bentose arvukus ja liigirohkus ning valitud alifaatiliste ja aromaatsete süsivesinike sisaldus.

3. Jälgimaks kaldalähedaste uurimistöde tagajärgi, tuleb enne ja pärast uurimistöde teostamist läbi viia vähemalt punktis d ettenähtud uuringud.

4. Jälgimaks kaldalähedase tegevuse tagajärgi kasutamise faasis, tuleb enne tööde algust, üheaastaste vaheaegadega tööde jooksul ning tööde lõpetamisel läbi viia vähemalt punktides d ja e ettenähtud uuringud.

4. reegel; Merepõhja uurimisega kaasnev reostus

1. Õli või muid kahjulikke aineid sisaldava puurimislahuse kasutamine on lubatud vaid juhtudel, kui see on vajalik geoloogilistel, tehnilistel või ohutustehnilistel põhjustel ning ainult pärast eelneva loa taotlemist vastavalt riiklikult võimuorganilt. Niisugustel juhtudel võetakse tarvitusele vastavad abinõud vältimaks sellise puurimislahuse sattumist merekeskkonda.

2. Õli sisaldavaid puurimislahuseid ja nende kasutamisel tekkivat puurimisslammi ei tohi juhtida Läänemerere, vaid tuleb toimetada kaldale lõplikuks ümbertöötamiseks või keskkonnasõbralikuks ladustamiseks.

3. Puurimise vesilahuse ja puurimisslammi juhtimine merre saab toimuda vaid vastava riikliku võimuorgani loal. Enne väljutamist tuleb tõestada veel põhineva puurimislahuse madal toksilisus.

4. Puurimise vesilahuse kasutamisel tekkivat puurimisslammi ei tohi juhtida merekeskkonda Läänemere eriti tundlikes piirkondades, nagu näiteks suletud või madalad, piiratud veevahetusega alad, millede ökosüsteemid on haruldased, väärtuslikud või eriti haprad.

5. reegel; Merepõhja kasutamisega kaasnev reostus

Lisaks IV lisa sätetele kehtivad alljärgnevad sätted: a) kõik kemikaalid ning materjalid tuleb toimetada kaldale, nende juhtimine merre on lubatud vaid erandjuhtudel ning igaks selliseks tegevuseks tuleb eraldi taotleda vastava riikliku organi luba;

b) tootmisvee ning teiselaldamisvee juhtimine merekeskkonda on keelatud, kui ei ole tõestatud, et nende naftasisaldus mõõdetuna vastavalt Komitee poolt vastuvõetavale analüüside ja proovide võtmise metoodikale on väiksem kui 15 mg/l.

c) kui vastavust sellele piirnormile ei ole võimalik saavutada parima võimaliku tehnoloogia ning parima keskkonnapraktika rakendamisega, võib vastav riiklik võimuorgan nõuda lisameetmete rakendamist, et vältida Balti mere regiooni võimalikku reostamist, vajaduse korral võib ta kehtestada ka kõrgema piirnormi, mis peab siiski olema võimalikult madal ega või ühelgi juhul ületada 40 mg/l;

naftasisaldust tuleb mõõta vastavalt ülaltoodud punkti b sätetele;

d) ühelgi juhul ei tohi lubatud heide avaldada ebasoovitavat mõju merekeskkonnale;

e) et kasutada võimalikult hästi ära puhastus- ja tootmistehnika arengut tulevikus, vaatab vastav riiklik organ kõik heitvete merrejuhtimisload regulaarselt läbi ning uuendab vastavalt reostuse piirnorme.

6. reegel; Aruandluse kord

Iga Konventsiooni osapool nõuab, et kaldalähedase rajatise kasutaja või selle eest vastutav isik esitab aruanded kooskõlas käesoleva Konventsiooni VII lisa 5. reegli 1. punkti sätetega.

7. reegel; Tegutsemise ettenägematu reostuse korral

Igal kaldalähedasel üksusel peab olema tegutsemisplaan ettenägematu reostuse puhuks, mis on kooskõlas vastava riikliku võimuorgani poolt selleks puhuks kehtestatud menetlusega. Plaan sisaldab informatsiooni häire- ja sidesüsteemide ning reostuse vastutoime korralduse kohta, samuti olemasoleva varustuse nimekirja ning mitmesugustel reostuse juhtudel rakendatavate meetmete kirjeldusi.

8. reegel; Kasutuselt kõrvaldatud kaldalähedased üksused

Konventsiooni osapooled garanteerivad, et mahajäetud ning kasutuselt kõrvaldatud, samuti juhuse läbi kasutamiskõlbmatuks muutunud kaldalähedased üksused kõrvaldatakse täielikult ja tuuakse kaldale omaniku vastutusel; kasutuselt kõrvaldatud puurkaevud likvideeritakse tamponimise teel.

9. reegel; Informatsiooni edastamine

Osapooled vahetavad Komitee vahendusel pidevalt informatsiooni kõigi planeeritavate kaldalähedaste tegevuste iseloomu ja asukoha kohta ning merekeskkonda juhitavate ainete omaduste ja koguste kohta, samuti ka ettenägematu reostuse puhuks rakendatud abinõude kohta.

Lisa VII. REOSTUSJUHTUDELE REAGEERIMINE

1. reegel; Üldettevalmistus

1. Konventsiooni osapooled kohustuvad kindlustama suutlikkuse reageerida Läänemere merekeskkonda ohustavatele reostusjuhtudele. Selle suutlikkuse hulka kuuluvad nii rannikumerel kui avamerel tegutsemiseks ettevalmistatud varustus, laevad ja tööjõud.
2. a) Lisaks 13. artiklis viidatud juhtudele teatab Konventsiooni osapool viivitamatult ka sellistest reostusjuhtudest, mis mõjutavad või võivad mõjutada teiste Konventsiooni osapoolte huve.
b) Ulatuslikumate reostusjuhtude puhul informeeritakse võimalikult kiiresti ka teisi Konventsiooni osapooli ja Komisjoni.
3. Konventsiooni osapooled nõustuvad tegema vajaduse korral vastavalt võimalustele ja olemasolevatele ressurssidele koostööd, kui reostusjuhtude tähtsus seda nõuab.
4. Lisaks rakendavad Konventsiooni osapooled meetmeid, et: a) korraldada regulaarset järelevalvet väljaspool oma rannajoont; ja
b) teha muul viisil teiste osapooltega koostööd ja vahetada informatsiooni, et parandada reostusjuhtudele reageerimise suutlikkust.

2. reegel; Tegutsemine ettenägematu reostuse korral

Konventsiooni osapooled kavandavad riiklikud plaanid ettenägematutele reostusjuhtudele reageerimiseks ja koostöös teiste osapooltega ka kahe- või mitmepoolsed plaanid ühiseks ettenägematutele reostusjuhudele reageerimiseks.

3. reegel; Järelevalve

1. Et hoiduda laevadelt pärineva reostuse vältimisega seotud olemasolevate eeskirjade rikkumisest, arendavad ja teostavad Konventsiooni osapooled üksikult või ühiselt järelevalvet Läänemere regioonis eesmärgiga avastada ja jälgida merre lastud õli ja teisi aineid.

4. reegel; Vastutuspiirkonnad

Konventsiooni osapooled lepivad võimalikult kiiresti kahe- või mitmepoolselt kokku nende Läänemere piirkondade kohta, millede üle nad teostavad järelevalvet ja rakendavad vastumeetmeid, kui märkimisväärne reostus on toimunud või võib tõenäoliselt toimuda. Need kokkulepped ei tohi kahjustada teisi osapoolte vahel sõlmitud samalaadseid kokkuleppeid. Naaberriigid kindlustavad erinevate kokkulepete ühtlustamise. Konventsiooni osapooled informeerivad sellistest lepetest teisi osapooli ja Komisjoni.

5. reegel; Aruandluse kord

1. a) Iga Konventsiooni osapool nõuab tema lipu all sõitva laeva omanikelt või laeva eest vastutavatelt isikutelt viivitamatut aruannet õli või teiste kahjulike ainete heidete või tõenäoliste heidete kohta.
b) Aruanne tuleb esitada lähimale rannikuriigile vastavalt 8. artikli sätetele ja vastavalt 1973. a. laevadelt lähtuva reostuse vältimise rahvusvahelise konventsiooni I protokolliga (modifitseeritud 1978. a. protokolliga) nõuetele (*MARPOL 73/78*).
c) Konventsiooni osapooled nõuavad laevade omanikelt või teistelt laeva eest vastutavatelt isikutelt ja lennukite pilootidelt viivitamatut antud süsteemile vastavat aruannet merel täheldatud õli või teiste kahjulike ainete märkimisväärsete heidete kohta.

Need aruanded peavad võimaluse piires sisaldama järgmisi andmeid: aeg, koht, tuule ja mere tingimused ning täheldatud heite liik, ulatus ja võimalik allikas.

2. Paragrahv 1b sätteid rakendatakse samuti käesoleva Konventsiooni 11. artikli 4. paragrahvile vastava kaadamise suhtes.

6. reegel; Päästeabinõud laevadel

1. Iga Konventsiooni osapool nõuab oma lipu all sõitvatelt laevadelt vastavalt MARPOL 73/78 sätetele ja nendega kooskõlas oleva õlitõrje plaani olemasolu laeva pardal.

2. Iga Konventsiooni osapool nõuab reostusjuhu korral asjakohaste võimude nõudel oma lipu all sõitvate laevade omanikelt või tema jurisdiktsiooni all tegutsevate ujuvplatvormide eest vastutavatelt isikutelt laevade ja nende lasti kohta või ujuvplatvormide korral nende toodangu kohta käivat informatsiooni, mis on vajalik reostuse vältimiseks või likvideerimiseks ja nimetatud võimudega koostöö tegemiseks.

7. reegel; Reageerimisabinõud

1. Reostusjuhu esinemisel tema vastutuspiirkonnas annab Konventsiooni osapool olukorrale hinnangu ja rakendab vajalikke vastuabinõusid, et vältida või vähendada reostuse mõju.

2. a) Konventsiooni osapooled kasutavad reostusjuhtude korral kooskõlas punktiga b mehhanilisi abinõusid.

b) Kemikaale võib kasutada vaid erandjuhtudel ja pärast iga üksikjuhu korral kooskõlastamist vastava riikliku võimuga.

3. Kui reostuslaik triivib või võib tõenäoliselt triivida teise osapoole vastutuspiirkonda, informeeritakse seda osapoolt viivitamatult olukorrast ja senini rakendatud abinõudest.

8. reegel; Abi

1. Vastavalt 1. reegli 3. lõike sätetele: a) on Konventsiooni osapoolel õigus paluda teistelt osapooltelt abi merel asetleidvate reostusjuhtude korral; ja

b) Konventsiooni osapooled annavad abi osutamiseks oma parima.

2. Konventsiooni osapooled rakendavad vajalikke seadusandlikke ja administratiivseid abinõusid, et aidata kaasa: a) reostusjuhtude tagajärgede likvideerimises osalevate laevade, lennukite ja teiste transpordivahendite saabumisele, kasutamisele ja tema territooriumilt lahkumisele või sellise reostusjuhu korral vajaliku personali, materjalide ja seadmete transpordile; ja

b) punktis a viidatud personali, materjalide ja seadmete transportimisele läbi tema territooriumi.

9. reegel; Abistamiskulude tagastamine

1. Konventsiooni osapooled kannavad 8. reeglis viidatud abistamiskulud vastavalt käesolevale reeglile.

2. a) Kui ühe osapoole tegevus toimus vastavalt teise osapoole selgesõnalisele palvele, maksab paluja osapool abistavale osapoolle tagasi tegevusega seotud kulud. Kui palve tühistatakse, kannab paluja osapool juba abistava osapoole poolt kantud või talle põhjustatud

kulud.

b) Kui tegevus toimus Konventsiooni osapoolle omal initsiatiivil, kannab see osapool tegevusega seotud kulud.

c) Eeltoodud punktides a ja b esitatud põhimõtteid rakendatakse, kui asjaomased osapooled igal üksikjuhul ei lepi kokku teisiti.

3. Kui teisiti ei ole kokku lepitud, arvestatakse teise osapoolle palvel toimunud Konventsiooni osapoolle tegevuse kulud õiglaselt vastavalt abistava osapoolle abi tagastamist puudutavatele seadustele ja kehtivale praktikale.

4. Käesoleva reegli sätteid ei tohi tõlgendada vastuolus olevana Konventsiooni osapoolle õigusega katta reostusjuhtudega seotud tegevuse kulud kolmandate riikide poolt vastavalt teistele asjakohastele rahvusvahelistele ja riiklikele normidele või riiklikest õigusnormidest kõrgemalseisvatele normidele.

10. reegel; Pidev koostöö

1. Iga Konventsiooni osapool esitab teistele osapoolle ja Komisjonile informatsiooni: a) oma organisatsiooni kohta, mis tegeleb õli ja teiste kahjulike ainete reostusjuhtudega; b) oma määruste ja teiste abinõude kohta, millel on otsene mõju riigi valmidusele ja suutlikkusele reageerida merel toimuvatele reostusjuhtudele õliga ja teiste kahjulike ainetega; c) selleks volitatud institutsiooni kohta, mis kogub ja edastab merel õli ja teiste kahjulike ainetega toimuvate reostusjuhtude alaseid aruandeid; d) selleks volitatud institutsioonide kohta, mis tegelevad vastastikuse abistamise meetmete küsimustega, informatsiooniga ja osapoolle vaheliste, käesolevas lisa mainitud koostöö küsimustega; e) käesoleva lisa 7. ja 8. reeglile vastava tegevuse kohta.

2. Konventsiooni osapooled vahetavad informatsiooni uurimis- ja arenguprogrammide kohta, aga samuti ka õli ja teiste kahjulike ainete poolt põhjustatud merereostusega tegelemise viiside tulemuste ning järelevalve ja reostusele reageerimise kogemuste kohta.

3. Konventsiooni osapooled korraldavad regulaarselt ühiseid reostuse tagajärgede likvideerimise ja samuti reostusest teatamise õppusi.

4. Konventsiooni osapooled teevad Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni raames koostööd rahvusvahelise õlireostusele reageerimise, valmisoleku ja koostöö konventsiooni sätete täitmiseks ja edasiarendamiseks.

11. reegel; HELCOM'i õlitõrje juhend

Konventsiooni osapooled rakendavad otstarbekuse piires käesolevat lisa puudutavaid ja Komisjoni või Komisjoni poolt selleks eesmärgiks määratud komitee poolt vastuvõetud merereostuse vastu võitlemise ja koostöö juhendi põhimõtteid ja eeskirju.

Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area

The Contracting Parties,

Conscious of the indispensable values of the marine environment of the Baltic Sea Area, its exceptional hydrographic and ecological characteristics and the sensitivity of its living resources to changes in the environment;

Bearing in mind the historical and present economic, social and cultural values of the Baltic Sea Area for the well-being and development of the peoples of that region;

Noting with deep concern the still ongoing pollution of the Baltic Sea Area;

Declaring their firm determination to assure the ecological restoration of the Baltic Sea, ensuring the possibility of self-regeneration of the marine environment and preservation of its ecological balance;

Recognizing that the protection and enhancement of the marine environment of the Baltic Sea Area are tasks that cannot effectively be accomplished by national efforts alone but by close regional co-operation and other appropriate international measures;

Appreciating the achievements in environmental protection within the framework of the 1974 Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, and the role of the Baltic Marine Environment Protection Commission therein;

Recalling the pertinent provisions and principles of the 1972 Declaration of the Stockholm Conference on the Human Environment and the 1975 Final Act of the Conference on Security and Co-operation in Europe (CSCE);

Desiring to enhance co-operation with competent regional organizations such as the International Baltic Sea Fishery Commission established by the 1973 Gdansk Convention on Fishing and Conservation of the Living Resources in the Baltic Sea and the Belts;

Welcoming the Baltic Sea Declaration by the Baltic and other interested States, the European Economic Community and co-operating international financial institutions assembled at Ronneby in 1990, and the Joint Comprehensive Programme aimed at a joint action plan in order to restore the Baltic Sea Area to a sound ecological balance;

Conscious of the importance of transparency and public awareness as well as the work by non-governmental organizations for successful protection of the Baltic Sea Area;

Welcoming the improved opportunities for closer co-operation which have been opened by the recent political developments in Europe on the basis of peaceful co-operation and mutual understanding;

Determined to embody developments in international environmental policy and environmental law into a new Convention to extend, strengthen and modernize the legal regime for the protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area;

Have agreed as follows:

Article 1. Convention Area

This Convention shall apply to the Baltic Sea Area. For the purposes of this Convention the “Baltic Sea Area” shall be the Baltic Sea and the entrance to the Baltic Sea bounded by the parallel of the Skaw in the Skagerrak at 57° 44.43’N. It includes the internal waters, i.e., for the purpose of this Convention waters on the landward side of the base lines from which the breadth of the territorial sea is measured up to the landward limit according to the designation by the Contracting Parties.

A Contracting Party shall, at the time of the deposit of the instrument of ratification, approval or accession inform the Depository of the designation of its internal waters for the purposes of this Convention.

Article 2. Definitions

For the purposes of this Convention:

1. "Pollution" means introduction by man, directly or indirectly, of substances or energy into the sea, including estuaries, which are liable to create hazards to human health, to harm living resources and marine ecosystems, to cause hindrance to legitimate uses of the sea including fishing, to impair the quality for use of sea water, and to lead to a reduction of amenities;
2. "Pollution from land-based sources" means pollution of the sea by point or diffuse inputs from all sources on land reaching the sea waterborne, airborne or directly from the coast. It includes pollution from any deliberate disposal under the seabed with access from land by tunnel, pipeline or other means;
3. "Ship" means a vessel of any type whatsoever operating in the marine environment and includes hydrofoil boats, air-cushion vehicles, submersibles, floating craft and fixed or floating platforms;
4. a) "Dumping" means:
 - i) any deliberate disposal at sea or into the seabed of wastes or other matter from ships, other man-made structures at sea or aircraft;
 - ii) any deliberate disposal at sea of ships, other man-made structures at sea or aircraft;b) "Dumping" does not include:
 - i) the disposal at sea of wastes or other matter incidental to, or derived from the normal operations of ships, other man-made structures at sea or aircraft and their equipment, other than wastes or other matter transported by or to ships, other man-made structures at sea or aircraft, operating for the purpose of disposal of such matter or derived from the treatment of such wastes or other matter on such ships, structures or aircraft;
 - ii) placement of matter for a purpose other than the mere disposal thereof, provided that such placement is not contrary to the aims of the present Convention;
5. "Incineration" means the deliberate combustion of wastes or other matter at sea for the purpose of their thermal destruction. Activities incidental to the normal operation of ships or other man-made structures are excluded from the scope of this definition;
6. "Oil" means petroleum in any form including crude oil, fuel oil, sludge, oil refuse and refined products;
7. "Harmful substance" means any substance, which, if introduced into the sea, is liable to cause pollution;
8. "Hazardous substance" means any harmful substance which due to its intrinsic properties is persistent, toxic or liable to bio-accumulate;
9. "Pollution incident" means an occurrence or series of occurrences having the same origin, which results or may result in a discharge of oil or other harmful substances and which poses or may pose a threat to the marine environment of the Baltic Sea or to the coastline or related

interests of one or more Contracting Parties, and which requires emergency actions or other immediate response;

10. “Regional economic integration organization” means any organization constituted by sovereign states, to which their member states have transferred competence in respect of matters governed by this Convention, including the competence to enter into international agreements in respect of these matters;

11. The “Commission” means the Baltic Marine Environment Protection Commission referred to in Article 19.

Article 3. Fundamental principles and obligations 1. The Contracting Parties shall individually or jointly take all appropriate legislative, administrative or other relevant measures to prevent and eliminate pollution in order to promote the ecological restoration of the Baltic Sea Area and the preservation of its ecological balance.

2. The Contracting Parties shall apply the precautionary principle, i.e., to take preventive measures when there is reason to assume that substances or energy introduced, directly or indirectly, into the marine environment may create hazards to human health, harm living resources and marine ecosystems, damage amenities or interfere with other legitimate uses of the sea even when there is no conclusive evidence of a causal relationship between inputs and their alleged effects.

3. In order to prevent and eliminate pollution of the Baltic Sea Area the Contracting Parties shall promote the use of Best Environmental Practice and Best Available Technology. If the reduction of inputs, resulting from the use of Best Environmental Practice and Best Available Technology, as described in Annex II, does not lead to environmentally acceptable results, additional measures shall be applied.

4. The Contracting Parties shall apply the polluter-pays principle.

5. The Contracting Parties shall ensure that measurements and calculations of emissions from point sources to water and air and of inputs from diffuse sources to water and air are carried out in a scientifically appropriate manner in order to assess the state of the marine environment of the Baltic Sea Area and ascertain the implementation of this Convention.

6. The Contracting Parties shall use their best endeavours to ensure that the implementation of this Convention does not cause transboundary pollution in areas outside the Baltic Sea Area. Furthermore, the relevant measures shall not lead either to unacceptable environmental strains on air quality and the atmosphere or on waters, soil and ground water, to unacceptably harmful or increasing waste disposal, or to increased risks to human health.

Article 4. Application 1. This Convention shall apply to the protection of the marine environment of the Baltic Sea Area which comprises the water-body and the seabed including their living resources and other forms of marine life.

2. Without prejudice to its sovereignty each Contracting Party shall implement the provisions of this Convention within its territorial sea and its internal waters through its national authorities.

3. This Convention shall not apply to any warship, naval auxiliary, military aircraft or other ship and aircraft owned or operated by a state and used, for the time being, only on government non-commercial service.

However, each Contracting Party shall ensure, by the adoption of appropriate measures not impairing the operations or operational capabilities of such ships and aircraft owned or operated by it, that such ships and aircraft act in a manner consistent, so far as is reasonable and practicable, with this Convention.

Article 5. Harmful substances

The Contracting Parties undertake to prevent and eliminate pollution of the marine environment of the Baltic Sea Area caused by harmful substances from all sources, according to the provisions of this Convention and, to this end, to implement the procedures and measures of Annex I.

Article 6. Principles and obligations concerning pollution from land-based sources

1. The Contracting Parties undertake to prevent and eliminate pollution of the Baltic Sea Area from land-based sources by using, inter alia, Best Environmental Practice for all sources and Best Available Technology for point sources. The relevant measures to this end shall be taken by each Contracting Party in the catchment area of the Baltic Sea without prejudice to its sovereignty.

2. The Contracting Parties shall implement the procedures and measures set out in Annex III. To this end they shall, inter alia, as appropriate co-operate in the development and adoption of specific programmes, guidelines, standards or regulations concerning emissions and inputs to water and air, environmental quality, and products containing harmful substances and materials and the use thereof.

3. Harmful substances from point sources shall not, except in negligible quantities, be introduced directly or indirectly into the marine environment of the Baltic Sea Area, without a prior special permit, which may be periodically reviewed, issued by the appropriate national authority in accordance with the principles contained in Annex III, Regulation 3. The Contracting Parties shall ensure that authorized emissions to water and air are monitored and controlled.

4. If the input from a watercourse, flowing through the territories of two or more Contracting Parties or forming a boundary between them, is liable to cause pollution of the marine environment of the Baltic Sea Area, the Contracting Parties concerned shall jointly and, if possible, in co-operation with a third state interested or concerned, take appropriate measures in order to prevent and eliminate such pollution.

Article 7. Environmental impact assessment 1. Whenever an environmental impact assessment of a proposed activity that is likely to cause a significant adverse impact on the marine environment of the Baltic Sea Area is required by international law or supra-national regulations applicable to the Contracting Party of origin, that Contracting Party shall notify the Commission and any Contracting Party which may be affected by a transboundary impact on the Baltic Sea Area.

2. The Contracting Party of origin shall enter into consultations with any Contracting Party which is likely to be affected by such transboundary impact, whenever consultations are

required by international law or supra-national regulations applicable to the Contracting Party of origin.

3. Where two or more Contracting Parties share transboundary waters within the catchment area of the Baltic Sea, these Parties shall cooperate to ensure that potential impacts on the marine environment of the Baltic Sea Area are fully investigated within the environmental impact assessment referred to in paragraph 1 of this Article. The Contracting Parties concerned shall jointly take appropriate measures in order to prevent and eliminate pollution including cumulative deleterious effects.

Article 8. Prevention of pollution from ships 1. In order to protect the Baltic Sea Area from pollution from ships, the Contracting Parties shall take measures as set out in Annex IV.

2. The Contracting Parties shall develop and apply uniform requirements for the provision of reception facilities for ship-generated wastes, taking into account, inter alia, the special needs of passenger ships operating in the Baltic Sea Area.

Article 9. Pleasure craft

The Contracting Parties shall, in addition to implementing those provisions of this Convention which can appropriately be applied to pleasure craft, take special measures in order to abate harmful effects on the marine environment of the Baltic Sea Area caused by pleasure craft activities. The measures shall, inter alia, deal with air pollution, noise and hydrodynamic effects as well as with adequate reception facilities for wastes from pleasure craft.

Article 10. Prohibition of incineration

1. The Contracting Parties shall prohibit incineration in the Baltic Sea Area.

2. Each Contracting Party undertakes to ensure compliance with the provisions of this Article by ships: a) registered in its territory or flying its flag; b) loading, within its territory or territorial sea, matter which is to be incinerated; or c) believed to be engaged in incineration within its internal waters and territorial sea.

3. In case of suspected incineration the Contracting Parties shall co-operate in investigating the matter in accordance with Regulation 2 of Annex IV.

Article 11. Prevention of dumping 1. The Contracting Parties shall, subject to exemptions set forth in paragraphs 2 and 4 of this Article, prohibit dumping in the Baltic Sea Area.

2. Dumping of dredged material shall be subject to a prior special permit issued by the appropriate national authority in accordance with the provisions of Annex V.

3. Each Contracting Party undertakes to ensure compliance with the provisions of this Article by ships and aircraft: a) registered in its territory or flying its flag; b) loading, within its territory or territorial sea, matter which is to be dumped; or c) believed to be engaged in dumping within its internal waters and territorial sea.

4. The provisions of this Article shall not apply when the safety of human life or of a ship or aircraft at sea is threatened by the complete destruction or total loss of the ship or aircraft, or in any case which constitutes a danger to human life, if dumping appears to be the only way of averting the threat and if there is every probability that the damage consequent upon such

dumping will be less than would otherwise occur. Such dumping shall be so conducted as to minimize the likelihood of damage to human or marine life.

5. Dumping made under the provisions of paragraph 4 of this Article shall be reported and dealt with in accordance with Annex VII and shall be reported forthwith to the Commission in accordance with the provisions of Regulation 4 of Annex V.

6. In case of dumping suspected to be in contravention of the provisions of this Article the Contracting Parties shall co-operate in investigating the matter in accordance with Regulation 2 of Annex IV.

Article 12. Exploration and exploitation of the seabed and its subsoil 1. Each Contracting Party shall take all measures in order to prevent pollution of the marine environment of the Baltic Sea Area resulting from exploration or exploitation of its part of the seabed and the subsoil thereof or from any associated activities thereon as well as to ensure that adequate preparedness is maintained for immediate response actions against pollution incidents caused by such activities.

2. In order to prevent and eliminate pollution from such activities the Contracting Parties undertake to implement the procedures and measures set out in Annex VI, as far as they are applicable.

Article 13. Notification and consultation on pollution incidents 1. Whenever a pollution incident in the territory of a Contracting Party is likely to cause pollution to the marine environment of the Baltic Sea Area outside its territory and adjacent maritime area in which it exercises sovereign rights and jurisdiction according to international law, this Contracting Party shall notify without delay such Contracting Parties whose interests are affected or likely to be affected.

2. Whenever deemed necessary by the Contracting Parties referred to in paragraph 1, consultations should take place with a view to preventing, reducing and controlling such pollution.

3. Paragraphs 1 and 2 shall also apply in cases where a Contracting Party has sustained such pollution from the territory of a third state.

Article 14. Co-operation in combatting marine pollution

The Contracting Parties shall individually and jointly take, as set out in Annex VII, all appropriate measures to maintain adequate ability and to respond to pollution incidents in order to eliminate or minimize the consequences of these incidents to the marine environment of the Baltic Sea Area.

Article 15. Nature conservation and biodiversity

The Contracting Parties shall individually and jointly take all appropriate measures with respect to the Baltic Sea Area and its coastal ecosystems influenced by the Baltic Sea to conserve natural habitats and biological diversity and to protect ecological processes. Such measures shall also be taken in order to ensure the sustainable use of natural resources within the Baltic Sea Area. To this end, the Contracting Parties shall aim at adopting subsequent instruments containing appropriate guidelines and criteria.

Article 16. Reporting and exchange of information

1. The Contracting Parties shall report to the Commission at regular intervals on:
 - a) the legal, regulatory, or other measures taken for the implementation of the provisions of this Convention, of its Annexes and for recommendations adopted thereunder;
 - b) the effectiveness of the measures taken to implement the provisions referred to in sub-paragraph a) of this paragraph; and
 - c) problems encountered in the implementation of the provisions referred to in sub-paragraph a) of this paragraph.
2. On the request of a Contracting Party or of the Commission, the Contracting Parties shall provide information on discharge permits, emission data or data on environmental quality, as far as available.

Article 17. Information to the public

1. The Contracting Parties shall ensure that information is made available to the public on the condition of the Baltic Sea and the waters in its catchment area, measures taken or planned to be taken to prevent and eliminate pollution and the effectiveness of those measures. For this purpose, the Contracting Parties shall ensure that the following information is made available to the public:
 - a) permits issued and the conditions required to be met;
 - b) results of water and effluent sampling carried out for the purposes of monitoring and assessment, as well as results of checking compliance with water-quality objectives or permit conditions; and
 - c) water-quality objectives.
2. Each Contracting Party shall ensure that this information shall be available to the public at all reasonable times and shall provide members of the public with reasonable facilities for obtaining, on payment of reasonable charges, copies of entries in its registers.

Article 18. Protection of information

1. The provisions of this Convention shall not affect the right or obligation of any Contracting Party under its national law and applicable supra-national regulations to protect information related to intellectual property including industrial and commercial secrecy or national security and the confidentiality of personal data.
2. If a Contracting Party nevertheless decides to supply such protected information to another Contracting Party, the Party receiving such protected information shall respect the confidentiality of the information received and the conditions under which it is supplied, and shall use that information only for the purposes for which it was supplied.

Article 19. Commission 1. The Baltic Marine Environment Protection Commission, referred to as “the Commission”, is established for the purposes of this Convention.

2. The Baltic Marine Environment Protection Commission, established pursuant to the Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area of 1974, shall be the Commission.
3. The chairmanship of the Commission shall be given to each Contracting Party in turn in alphabetical order of the names of the Contracting Parties in the English language. The Chairman shall serve for a period of two years, and cannot during the period of chairmanship

serve as a representative of the Contracting Party holding the chairmanship. Should the chairman fail to complete his term, the Contracting Party holding the chairmanship shall nominate a successor to remain in office until the term of that Contracting Party expires.

4. Meetings of the Commission shall be held at least once a year upon convocation by the Chairman. Extraordinary meetings shall, upon the request of any Contracting Party endorsed by another Contracting Party, be convened by the Chairman to be held as soon as possible, however, not later than ninety days after the date of submission of the request.

5. Unless otherwise provided under this Convention, the Commission shall take its decisions unanimously.

Article 20. The duties of the Commission

1. The duties of the Commission shall be: a) to keep the implementation of this Convention under continuous observation;
b) to make recommendations on measures relating to the purposes of this Convention;
c) to keep under review the contents of this Convention including its Annexes and to recommend to the Contracting Parties such amendments to this Convention including its Annexes as may be required including changes in the lists of substances and materials as well as the adoption of new Annexes;
d) to define pollution control criteria, objectives for the reduction of pollution, and objectives concerning measures, particularly those described in Annex III;
e) to promote in close co-operation with appropriate governmental bodies, taking into consideration sub-paragraph f) of this Article, additional measures to protect the marine environment of the Baltic Sea Area and for this purpose:
(i) to receive, process, summarize and disseminate relevant scientific, technological and statistical information from available sources; and
(ii) to promote scientific and technological research; and
f) to seek, when appropriate, the services of competent regional and other international organizations to collaborate in scientific and technological research as well as other relevant activities pertinent to the objectives of this Convention.
2. The Commission may assume such other functions as it deems appropriate to further the purposes of this Convention.

Article 21. Administrative provisions for the Commission

1. The working language of the Commission shall be English.
2. The Commission shall adopt its Rules of Procedure.
3. The office of the Commission, known as “the Secretariat”, shall be in Helsinki.
4. The Commission shall appoint an Executive Secretary and make provisions for the appointment of such other personnel as may be necessary, and determine the duties, terms and conditions of service of the Executive Secretary.
5. The Executive Secretary shall be the chief administrative official of the Commission and shall perform the functions that are necessary for the administration of this Convention, the work of the Commission and other tasks entrusted to the Executive Secretary by the Commission and its Rules of Procedure.

Article 22. Financial provisions for the Commission 1. The Commission shall adopt its Financial Rules.

2. The Commission shall adopt an annual or biennial budget of proposed expenditures and consider budget estimates for the fiscal period following thereafter.

3. The total amount of the budget, including any supplementary budget adopted by the Commission shall be contributed by the Contracting Parties other than the European Economic Community, in equal parts, unless unanimously decided otherwise by the Commission.

4. The European Economic Community shall contribute no more than 2.5% of the administrative costs to the budget.

5. Each Contracting Party shall pay the expenses related to the participation in the Commission of its representatives, experts and advisers.

Article 23. Right to vote 1. Except as provided for in Paragraph 2 of this Article, each Contracting Party shall have one vote in the Commission.

2. The European Economic Community and any other regional economic integration organization, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member states which are Contracting Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member states exercise theirs, and vice versa.

Article 24. Scientific and technological co-operation 1. The Contracting Parties undertake directly, or when appropriate through competent regional or other international organizations, to co-operate in the fields of science, technology and other research, and to exchange data and other scientific information for the purposes of this Convention. In order to facilitate research and monitoring activities in the Baltic Sea Area the Contracting Parties undertake to harmonize their policies with respect to permission procedures for conducting such activities.

2. Without prejudice to Article 4, paragraph 2 of this Convention the Contracting Parties undertake directly, or when appropriate, through competent regional or other international organizations, to promote studies and to undertake, support or contribute to programmes aimed at developing methods assessing the nature and extent of pollution, pathways, exposures, risks and remedies in the Baltic Sea Area. In particular, the Contracting Parties undertake to develop alternative methods of treatment, disposal and elimination of such matter and substances that are likely to cause pollution of the marine environment of the Baltic Sea Area.

3. Without prejudice to Article 4, Paragraph 2 of this Convention the Contracting Parties undertake directly, or when appropriate through competent regional or other international organizations, and, on the basis of the information and data acquired pursuant to paragraphs 1 and 2 of this Article, to co-operate in developing inter-comparable observation methods, in performing baseline studies and in establishing complementary or joint programmes for monitoring.

4. The organization and scope of work connected with the implementation of tasks referred to in the preceding paragraphs should primarily be outlined by the Commission.

Article 25. Responsibility for damage

The Contracting Parties undertake jointly to develop and accept rules concerning responsibility for damage resulting from acts or omissions in contravention of this Convention, including, inter alia, limits of responsibility, criteria and procedures for the determination of liability and available remedies.

Article 26. Settlement of disputes

1. In case of a dispute between Contracting Parties as to the interpretation or application of this Convention, they should seek a solution by negotiation. If the Parties concerned cannot reach agreement they should seek the good offices of or jointly request mediation by a third Contracting Party, a qualified international organization or a qualified person.

2. If the Parties concerned have not been able to resolve their dispute through negotiation or have been unable to agree on measures as described above, such disputes shall be, upon common agreement, submitted to an ad hoc arbitration tribunal, to a permanent arbitration tribunal, or to the International Court of Justice.

Article 27. Safeguard of certain freedoms

Nothing in this Convention shall be construed as infringing upon the freedom of navigation, fishing, marine scientific research and other legitimate uses of the high seas, as well as upon the right of innocent passage through the territorial sea.

Article 28. Status of Annexes

The Annexes attached to this Convention form an integral part of this Convention.

Article 29. Relation to other Conventions

The provisions of this Convention shall be without prejudice to the rights and obligations of the Contracting Parties under existing and future treaties which further and develop the general principles of the Law of the Sea underlying this Convention and, in particular, provisions concerning the prevention of pollution of the marine environment.

Article 30. Conference for the revision or amendment of the Convention

A conference for the purpose of a general revision of or an amendment to this Convention may be convened with the consent of the Contracting Parties or at the request of the Commission.

Article 31. Amendments to the Articles of the Convention

1. Each Contracting Party may propose amendments to the Articles of this Convention. Any such proposed amendment shall be submitted to the Depositary and communicated by it to all Contracting Parties, which shall inform the Depositary of either their acceptance or rejection of the amendment as soon as possible after receipt of the communication.

A proposed amendment shall, at the request of a Contracting Party, be considered in the Commission. In such a case Article 19 paragraph 4 shall apply. If an amendment is adopted by the Commission, the procedure in paragraph 2 of this Article shall apply.

2. The Commission may recommend amendments to the Articles of this Convention. Any such recommended amendment shall be submitted to the Depositary and communicated by it to all Contracting Parties, which shall notify the Depositary of either their acceptance or rejection of the amendment as soon as possible after receipt of the communication.

3. The amendment shall enter into force ninety days after the Depositary has received notifications of acceptance of that amendment from all Contracting Parties.

Article 32. Amendments to the Annexes and the adoption of Annexes 1. Any amendment to the Annexes proposed by a Contracting Party shall be communicated to the other Contracting Parties by the Depositary and considered in the Commission. If adopted by the Commission, the amendment shall be communicated to the Contracting Parties and recommended for acceptance.

2. Any amendment to the Annexes recommended by the Commission shall be communicated to the Contracting Parties by the Depositary and recommended for acceptance.

3. Such amendment shall be deemed to have been accepted at the end of a period determined by the Commission unless within that period any one of the Contracting Parties has, by written notification to the Depositary, objected to the amendment. The accepted amendment shall enter into force on a date determined by the Commission. The period determined by the Commission shall be prolonged for an additional period of six months and the date of entry into force of the amendment postponed accordingly, if, in exceptional cases, any Contracting Party informs the Depositary before the expiration of the period determined by the Commission that, although it intends to accept the amendment, the constitutional requirements for such an acceptance are not yet fulfilled.

4. An Annex to this Convention may be adopted in accordance with the provisions of this Article.

Article 33. Reservations 1. The provisions of this Convention shall not be subject to reservations.

2. The provision of paragraph 1 of this Article does not prevent a Contracting Party from suspending for a period not exceeding one year the application of an Annex of this Convention or part thereof or an amendment thereto after the Annex in question or the amendment thereto has entered into force. Any Contracting Party to the 1974 Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, which upon the entry into force of this Convention, suspends the application of an Annex or part thereof, shall apply the corresponding Annex or part thereof to the 1974 Convention for the period of suspension.

3. If after the entry into force of this Convention a Contracting Party invokes the provisions of paragraph 2 of this Article it shall inform the other Contracting Parties, at the time of the adoption by the Commission of an amendment to an Annex, or a new Annex, of those provisions which will be suspended in accordance with paragraph 2 of this Article.

Article 34. Signature

This Convention shall be open for signature in Helsinki from 9 April 1992 until 9 October 1992 by States and by the European Economic Community participating in the Diplomatic Conference on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area held in Helsinki on 9 April 1992.

Article 35. Ratification, approval and accession

1. This Convention shall be subject to ratification or approval.
2. This Convention shall, after its entry into force, be open for accession by any other State or regional economic integration organization interested in fulfilling the aims and purposes of this Convention, provided that this State or organization is invited by all the Contracting Parties. In the case of limited competence of a regional economic integration organization, the terms and conditions of its participation may be agreed upon between the Commission and the interested organization.
3. The instruments of ratification, approval or accession shall be deposited with the Depositary.
4. The European Economic Community and any other regional economic integration organization which becomes a Contracting Party to this Convention shall in matters within their competence, on their own behalf, exercise the rights and fulfil the responsibilities which this Convention attributes to their member states. In such cases, the member states of these organizations shall not be entitled to exercise such rights individually.

Article 36. Entry into force 1. This Convention shall enter into force two months after the deposit of the instruments of ratification or approval by all signatory States bordering the Baltic Sea and by the European Economic Community.

2. For each State which ratifies or approves this Convention before or after the deposit of the last instrument of ratification or approval referred to in paragraph 1 of this Article, this Convention shall enter into force two months after the date of deposit by such State of its instrument of ratification or approval or on the date of the entry into force of this Convention, whichever is the latest date.
3. For each acceding State or regional economic integration organization this Convention shall enter into force two months after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of accession.
4. Upon entry into force of this Convention the Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, signed in Helsinki on 22 March 1974 as amended, shall cease to apply.
5. Notwithstanding paragraph 4 of this Article, amendments to the annexes of the said Convention adopted by the Contracting Parties to the said Convention between the signing of this Convention and its entry into force, shall continue to apply until the corresponding annexes of this Convention have been amended accordingly.
6. Notwithstanding paragraph 4 of this Article, recommendations and decisions adopted under the said Convention shall continue to be applicable to the extent that they are compatible with, or not explicitly terminated by this Convention or any decision adopted hereunder.

Article 37. Withdrawal 1. At any time after the expiry of five years from the date of entry into force of this Convention any Contracting Party may, by giving written notification to the Depositary, withdraw from this Convention. The withdrawal shall take effect for such Contracting Party on the thirtieth day of June of the year which follows the year in which the Depositary was notified of the withdrawal.

2. In case of notification of withdrawal by a Contracting Party the Depositary shall convene a meeting of the Contracting Parties for the purpose of considering the effect of the withdrawal.

Article 38. Depositary

The Government of Finland, acting as Depositary, shall:

- a) notify all Contracting Parties and the Executive Secretary of:
 - i) the signatures;
 - ii) the deposit of any instrument of ratification, approval or accession;
 - iii) any date of entry into force of this Convention;
 - iv) any proposed or recommended amendment to any Article or Annex or the adoption of a new Annex as well as the date on which such amendment or new Annex enters into force;
 - v) any notification, and the date of its receipt, under Articles 31 and 32;
 - vi) any notification of withdrawal and the date on which such withdrawal takes effect;
 - vii) any other act or notification relating to this Convention;
- b) transmit certified copies of this Convention to acceding States and regional economic integration organizations.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention. Done at Helsinki, this ninth day of April one thousand nine hundred and ninety two in a single authentic copy in the English language which shall be deposited with the Government of Finland. The Government of Finland shall transmit certified copies to all Signatories.

Annex I. HARMFUL SUBSTANCES

Part 1. GENERAL PRINCIPLES

1.0. Introduction

In order to fulfil the requirements of relevant parts of this Convention the following procedure shall be used by the Contracting Parties in identifying and evaluating harmful substances, as defined in Article 2, paragraph 7.

1.1. Criteria on the allocation of substances

The identification and evaluation of substances shall be based on the intrinsic properties of substances, namely:

- persistency;
- toxicity or other noxious properties;
- tendency to bio-accumulation,

as well as on characteristics liable to cause pollution, such as:

- the ratio between observed concentrations and concentrations having no observed effect;
- anthropogenically caused risk of eutrophication;
- transboundary or long-range significance;
- risk of undesirable changes in the marine ecosystem and irreversibility or durability of effects;
- radioactivity;
- serious interference with harvesting of sea-foods or with other legitimate uses of the sea;
- distribution pattern (i.e. quantities involved, use pattern and liability to reach the marine environment);

– proven carcinogenic, teratogenic or mutagenic properties in or through the marine environment.

These characteristics are not necessarily of equal importance for the identification and evaluation of a particular substance or group of substances.

1.2. Priority groups of harmful substances

The Contracting Parties shall, in their preventive measures, give priority to the following groups of substances which are generally recognized as harmful substances: a) heavy metals and their compounds;

b) organohalogen compounds;

c) organic compounds of phosphorus and tin;

d) pesticides, such as fungicides, herbicides, insecticides, slimicides and chemicals used for the preservation of wood, timber, wood pulp, cellulose, paper, hides and textiles;

e) oils and hydrocarbons of petroleum origin;

f) other organic compounds especially harmful to the marine environment;

g) nitrogen and phosphorus compounds;

h) radioactive substances, including wastes;

i) persistent materials which may float, remain in suspension or sink;

j) substances which cause serious effects on taste and/or smell of products for human consumption from the sea, or effects on taste, smell, colour, transparency or other characteristics of the water.

Part 2. BANNED SUBSTANCES

In order to protect the Baltic Sea Area from hazardous substances, the Contracting Parties shall prohibit, totally or partially, the use of the following substances or groups of substances in the Baltic Sea Area and its catchment area:

2.1. Substances banned for all final uses, except for drugs

DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis-(chlorophenyl)-ethane) and its derivatives DDE and DDD;

2.2. Substances banned for all uses, except in existing closed system equipment until the end of service life or for research, development and analytical purposes

a) PCB's (polychlorinated biphenyls);

b) PCT's (polychlorinated terphenyls).

2.3. Substances banned for certain applications

Organotin compounds for antifouling paints for pleasure craft under 25 m and fish net cages.

Part 3. PESTICIDES

In order to protect the Baltic Sea Area from hazardous substances, the Contracting Parties shall endeavour to minimize and, whenever possible, to ban the use of the following substances as pesticides in the Baltic Sea Area and its catchment area:

CAS-number

Acrylonitrile	107131
Aldrin	309002
Aramite	140578
Cadmium-compounds	–
Chlordane	57749
Chlordecone	143500
Chlordimeform	6164983
Chloroform	67663
	106934
1,2-Dibromoethane	
Dieldrin	60571
Endrin	72208
Fluoroacetic acid and derivatives	7664393, 144490
Heptachlor	76448
Isobenzane	297789
Isodrin	465736
Kelevan	4234791
Lead-compounds	–
Mercury-compounds	–
Morfamquat	4636833
Nitrophen	1836755
Pentachlorophenol	87865
Polychlorinated terpenes	8001501
Quintozene	82688
Selenium-compounds	–
2,4,5-T	93765
Toxaphene	8001352

Annex II. CRITERIA FOR THE USE OF BEST ENVIRONMENTAL PRACTICE AND BEST AVAILABLE TECHNOLOGY

Regulation 1; General provisions

1. In accordance with the relevant parts of this Convention the Contracting Parties shall apply the criteria for Best Environmental Practice and Best Available Technology described below.
2. In order to prevent and eliminate pollution the Contracting Parties shall use Best Environmental Practice for all sources and Best Available Technology for point sources, minimizing or eliminating inputs to water and air from all sources by providing control strategies.

Regulation 2; Best Environmental Practice

1. The term “Best Environmental Practice” is taken to mean the application of the most appropriate combination of measures. In selecting for individual cases, at least the following graduated range of measures should be considered:
 - provision of information and education to the public and to users about the environmental consequences of choosing particular activities and products, their use and final disposal;
 - the development and application of Codes of Good Environmental Practice covering all aspects of activity in the product’s life;
 - mandatory labels informing the public and users of environmental risks related to a product, its use and final disposal;
 - availability of collection and disposal systems;
 - saving of resources, including energy;
 - recycling, recovery and re-use;
 - avoiding the use of hazardous substances and products and the generation of hazardous waste;
 - application of economic instruments to activities, products or groups of products and emissions;
 - a system of licensing involving a range of restrictions or a ban.
2. In determining in general or individual cases what combination of measures constitute Best Environmental Practice, particular consideration should be given to:
 - the precautionary principle;
 - the ecological risk associated with the product, its production, use and final disposal;
 - avoidance or substitution by less polluting activities or substances;
 - scale of use;
 - potential environmental benefit or penalty of substitute materials or activities;
 - advances and changes in scientific knowledge and understanding;
 - time limits for implementation;
 - social and economic implications.

Regulation 3; Best Available Technology

1. The term “Best Available Technology” is taken to mean the latest stage of development (state of the art) of processes, of facilities or of methods of operation which indicate the practical suitability of a particular measure for limiting discharges.
2. In determining whether a set of processes, facilities and methods of operation constitute the Best Available Technology in general or individual cases, special consideration should be given to:
 - comparable processes, facilities or methods of operation which have recently been successfully tried out;
 - technological advances and changes in scientific knowledge and understanding;
 - the economic feasibility of such technology;
 - time limits for application;
 - the nature and volume of the emissions concerned;
 - non-waste/low-waste technology;
 - the precautionary principle.

Regulation 4; Future developments

It therefore follows that “Best Environmental Practice” and “Best Available Technology” will change with time in the light of technological advances and economic and social factors, as well as changes in scientific knowledge and understanding.

Annex III. CRITERIA AND MEASURES CONCERNING THE PREVENTION OF POLLUTION FROM LAND-BASED SOURCES

Regulation 1; General provisions

In accordance with the relevant parts of this Convention the Contracting Parties shall apply the criteria and measures in this Annex in the whole catchment area and take into account Best Environmental Practice (BEP) and Best Available Technology (BAT) as described in Annex II.

Regulation 2; Specific requirements

1. Municipal sewage water shall be treated at least by biological or other methods equally effective with regard to reduction of significant parameters. Substantial reduction shall be introduced for nutrients.
2. Water management in industrial plants should aim at closed water systems or at a high rate of circulation in order to avoid waste water wherever possible.
3. Industrial waste waters should be separately treated before mixing with diluting waters.
4. Waste waters containing hazardous substances or other relevant substances shall not be jointly treated with other waste waters unless an equal reduction of the pollutant load is achieved compared to the separate purification of each waste water stream. The improvement of waste water quality shall not lead to a significant increase in the amount of harmful sludge.
5. Limit values for emissions containing harmful substances to water and air shall be stated in special permits.
6. Industrial plants and other point sources connected to municipal treatment plants shall use Best Available Technology in order to avoid hazardous substances which cannot be made harmless in the municipal sewage treatment plant or which may disturb the processes in the plant. In addition, measures according to Best Environmental Practice shall be taken.
7. Pollution from fish-farming shall be prevented and eliminated by promoting and implementing Best Environmental Practice and Best Available Technology.
8. Pollution from diffuse sources, including agriculture, shall be eliminated by promoting and implementing Best Environmental Practice. 9. Pesticides used shall comply with the criteria established by the Commission.

Regulation 3; Principles for issuing permits for industrial plants

The Contracting Parties undertake to apply the following principles and procedures when issuing the permits referred to in Article 6, paragraph 3 of this Convention:

1. The operator of the industrial plant shall submit data and information to the appropriate national authority using a form of application. It is recommended that the operator negotiates with the appropriate national authority concerning the data required for the application before

submitting the application to the authority (agreement on the scope of required information and surveys).

At least the following data and information shall be included in the application:

General information – name, branch, location and number of employees.

Actual situation and/or planned activities

- site of discharge and/or emission;
- type of production, amount of production and/or processing;
- production processes;
- type and amount of raw materials, agents and/or intermediate products;
- amount and quality of untreated wastewater and raw gas from all relevant sources (e.g. process water, cooling water);
- treatment of wastewater and raw gas with respect to type, process and efficiency of pretreatment and/or final treatment;
- treated wastewater and raw gas with respect to amount and quality at the outlet of the pretreatment and/or final treatment facilities;
- amount and quality of solid and liquid wastes generated during the process and the treatment of wastewater and raw gas;
- treatment of solid and liquid wastes;
- information about measures to prevent process failures and accidental spills;
- present status and possible impact on the environment.

Alternatives and their various impacts concerning. e.g., ecological, economic and safety aspects, if necessary – other possible production processes;

- other possible raw materials, agents and/or intermediate products;
- other possible treatment technologies.

2. The appropriate national authority shall evaluate the present status and potential impact of the planned activities on the environment.

3. The appropriate national authority issues the permit after comprehensive assessment with special consideration of the above mentioned aspects. At least the following shall be laid down in the permit:

- characterizations of all components (e.g. production capacity) which influence the amount and quality of discharge and/or emissions;
- limit values for amount and quality (load and/or concentration) of direct and indirect discharges and emissions;
- instructions concerning:
 - construction and safety;
 - production processes and/or agents;
 - operation and maintenance of treatment facilities;
 - recovery of materials and substances and waste disposal;
 - type and extent of control to be performed by the operator (self-control);
 - measures to be taken in case of process failures and accidental spills;
 - analytical methods to be used;
 - schedule for modernization, retrofitting and investigations done by the operator;
 - schedule for reports of the operator on monitoring and/or self-control, retrofitting and investigation measures.

4. The appropriate national authority or an independent institution authorized by the appropriate national authority shall:

- inspect the amount and quality of discharges and/or emissions by sampling and analyzing;
- control the attainment of the permit requirements;
- arrange monitoring of the various impacts of wastewater discharges and emissions into the atmosphere;
- review the permit when necessary.

Annex IV. PREVENTION OF POLLUTION FROM SHIPS

Regulation 1; Co-operation

The Contracting Parties shall, in matters concerning the protection of the Baltic Sea Area from pollution by ships, co-operate: a) within the International Maritime Organization, in particular in promoting the development of international rules, based, inter alia, on the fundamental principles and obligations of this Convention which also includes the promotion of the use of Best Available Technology and Best Environmental Practice as defined in Annex II;

b) in the effective and harmonized implementation of rules adopted by the International Maritime Organization.

Regulation 2; Assistance in investigations

The Contracting Parties shall, without prejudice to Article 4, paragraph 3 of this Convention, assist each other as appropriate in investigating violations of the existing legislation on anti-pollution measures, which have occurred or are suspected to have occurred within the Baltic Sea Area. This assistance may include but is not limited to inspection by the competent authorities of oil record books, cargo record books, log books and engine log books and taking oil samples for analytical identification purposes. **Regulation 3;**

Definitions

For the purposes of this Annex:

1. “Administration” means the Government of the Contracting Party under whose authority the ship is operating. With respect to a ship entitled to fly a flag of any State, the Administration is the Government of that State. With respect to fixed or floating platforms engaged in exploration and exploitation of the sea-bed and subsoil thereof adjacent to the coast over which the coastal State exercises sovereign rights for the purposes of exploration and exploitation of their natural resources, the Administration is the Government of the coastal State concerned.

2. a) “Discharge”, in relation to harmful substances or effluents containing such substances, means any release howsoever caused from a ship and includes any escape, disposal, spilling, leaking, pumping, emitting or emptying;

b) “Discharge” does not include:

- i) dumping within the meaning of the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter done at London on 29 December 1972; or
- ii) release of harmful substances directly arising from the exploration, exploitation and associated off-shore processing of sea-bed mineral resources; or
- iii) release of harmful substances for purposes of legitimate scientific research into pollution abatement or control.

3. The term “from the nearest land” means from the baseline from which the territorial sea of the territory in question is established in accordance with international law.

4. The term “jurisdiction” shall be interpreted in accordance with international law in force at the time of application or interpretation of this Annex.

5. The term “MARPOL 73/78” means the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto.

Regulation 4; Application of the Annexes of MARPOL 73/78

Subject to Regulation 5 the Contracting Parties shall apply the provisions of the Annexes of MARPOL 73/78.

Regulation 5; Sewage

The Contracting Parties shall apply the provisions of paragraphs A to D and F and G of this Regulation on discharge of sewage from ships while operating in the Baltic Sea Area.

A. Definitions

For the purposes of this Regulation:

1. “Sewage” means: a) drainage and other wastes from any form of toilets, urinals, and WC scuppers;
b) drainage from medical premises (dispensary, sick bay, etc.) via wash basins, wash tubs and scuppers located in such premises;
c) drainage from spaces containing living animals; or
d) other waste waters when mixed with the drainages defined above.

2. “Holding tank” means a tank used for the collection and storage of sewage. B. Application
The provisions of this Regulation shall apply to: a) ships of 200 tons gross tonnage and above;
b) ships of less than 200 tons gross tonnage which are certified to carry more than 10 persons;
c) ships which do not have a measured gross tonnage and are certified to carry more than 10 persons.

C. Discharge of sewage

1. Subject to the provisions of paragraph D of this Regulation, the discharge of sewage into the sea is prohibited, except when: a) the ship is discharging comminuted and disinfected sewage using a system approved by the Administration at a distance of more than 4 nautical miles from the nearest land, or sewage which is not comminuted or disinfected at a distance of more than 12 nautical miles from the nearest land, provided that in any case the sewage that has been stored in holding tanks shall not be discharged instantaneously but at a moderate rate when the ship is en route and proceeding at not less than 4 knots; or
b) the ship has in operation a sewage treatment plant which has been approved by the Administration, and
 - i) the test results of the plant are laid down in a document carried by the ship;
 - ii) additionally, the effluent shall not produce visible floating solids in, nor cause discolouration of the surrounding water.

2. When the sewage is mixed with wastes or waste water having different discharge requirements, the more stringent requirements shall apply.

D. Exceptions

Paragraph C of this Regulation shall not apply to: a) the discharge of sewage from a ship necessary for the purpose of securing the safety of a ship and those on board or saving life at sea; or

b) the discharge of sewage resulting from damage to a ship or its equipment if all reasonable precautions have been taken before and after the occurrence of the damage for the purpose of preventing or minimizing the discharge.

E. Reception facilities

1. Each Contracting Party undertakes to ensure the provision of facilities at its ports and terminals of the Baltic Sea Area for the reception of sewage, without causing undue delay to ships, adequate to meet the needs of the ships using them.

2. To enable pipes of reception facilities to be connected with the ship's discharge pipeline, both lines shall be fitted with a standard discharge connection in accordance with the following table:

Standard dimensions of flanges for discharge connections

Description	Dimension
Outside diameter	210 mm
Inner diameter	According to pipe outside diameter
Bolt circle diameter	170 mm
Slots in flange	4 holes 18 mm in diameter equidistantly placed on a bolt circle or the above diameter, slotted to the flange periphery. The slot width to be 18 mm
Flange thickness	16 mm
Bolts and nuts: quantity and diameter	4, each of 16 mm in diameter and of suitable length

The flange is designed to accept pipes up to a maximum internal diameter of 100 mm and shall be of steel or other equivalent material having a flat face. This flange, together with a suitable gasket, shall be suitable for a service pressure of 6 kg/cm².

For ships having a moulded depth of 5 meters and less, the inner diameter of the discharge connection may be 38 millimetres.

F. Surveys

1. Ships which are engaged in international voyages in the Baltic Sea Area shall be subject to surveys as specified below:

a) An initial survey before the ship is put into service or before the Certificate required under paragraph G of this Regulation is issued for the first time including a survey of the ship which shall be such as to ensure that:

i) when the ship is equipped with a sewage treatment plant the plant shall meet operational requirements based on the standards and test methods recommended by the Commission and shall be approved by the administration;

ii) when the ship is fitted with a system to comminute and disinfect the sewage, such system shall meet operational requirements based on the standards and test methods recommended by the Commission and shall be approved by the Administration;

iii) when the ship is equipped with a holding tank the capacity of such tank shall be to the satisfaction of the Administration for the retention of all sewage, having regard to the operation of the ship, the number of persons on board and other relevant factors. The holding tank shall meet operational requirements based on the standards and test methods recommended by the Commission and shall be approved by the Administration; and

iv) the ship is equipped with a pipeline to discharge sewage to a reception facility. The pipeline should be fitted with a standard shore connection in accordance with paragraph E, or for ships in dedicated trades, alternatively with other standards which can be accepted by the Administration such as quick connection couplings. This survey shall be such as to ensure that equipment, fittings, arrangements and materials fully comply with the applicable requirements of this Regulation. The Administration shall recognize the "Certificate of Type Test" for sewage treatment plants issued under the authority of other Contracting Parties.

b) Periodical surveys at intervals specified by the Administration but not exceeding five years which shall be such as to ensure that the equipment, fittings, arrangements and materials fully comply with the applicable requirements of this Regulation.

2. Surveys of the ship as regards enforcement of the provisions of this Regulation shall be carried out by officers of the Administration. The Administration may, however, entrust the surveys either to surveyors nominated for the purpose or to organizations recognized by it. In every case the Administration concerned fully guarantees the completeness and efficiency of the surveys.

3. After any survey of the ship has been completed, no significant change shall be made in the equipment, fittings, arrangements, or material covered by the survey without the approval of the Administration, except the direct replacement of such equipment or fittings.

G. Certificate
1. A Sewage Pollution Prevention Certificate shall be issued to ships certified to carry more than 50 persons which are engaged in international voyages in the Baltic Sea Area, after survey in accordance with the provisions of paragraph F of this Regulation.

2. Such Certificate shall be issued either by the Administration or by any person or organization duly authorized by it. In every case the Administration assumes full responsibility for the Certificate.

3. The Sewage Prevention Certificate shall be drawn up in a form corresponding to the model given in the appendix to Annex IV of MARPOL 73/78. If the language is not English, the text shall include a translation into English.

4. A Sewage Pollution Prevention Certificate shall be issued for a period certified by the Administration, which shall not exceed five years.

5. A Certificate shall cease to be valid if significant alterations have taken place in the equipment, fittings, arrangements or materials required without the approval of the Administration except the direct replacement of such equipment or fittings.

Annex V. EXEMPTIONS FROM THE GENERAL PROHIBITION OF DUMPING OF WASTE AND OTHER MATTER IN THE BALTIC SEA AREA

Regulation 1

In accordance with Article 11, paragraph 2 of this Convention the prohibition of dumping shall not apply to the disposal at sea of dredged materials provided that:

- a) the dumping of dredged material containing harmful substances indicated in Annex I is only permitted according to the guidelines adopted by the Commission; and
- b) the dumping is carried out under a prior special permit issued by the appropriate national authority, either
 - i) within the area of internal waters and the territorial sea of the Contracting Party; or
 - ii) outside the area of internal waters and the territorial sea, whenever necessary, after prior consultations in the Commission.

When issuing such permits the Contracting Party shall comply with the provisions in Regulation 3 of this Annex.

Regulation 2

1. The appropriate national authority referred to in Article 11, paragraph 2 of of this Convention shall:
 - a) issue the special permits provided for in Regulation 1 of this Annex;
 - b) keep records of the nature and quantities of matter permitted to be dumped and the location, time and method of dumping;
 - c) collect available information concerning the nature and quantities of matter that has been dumped in the Baltic Sea Area recently and up to the coming into force of this Convention, provided that the dumped matter in question could be liable to contaminate water or organisms in the Baltic Sea Area, to be caught by fishing equipment, or otherwise to give rise to harm, and information concerning the location, time and method of such dumping.
2. The appropriate national authority shall issue special permits in accordance with Regulation 1 of this Annex in respect of matter intended for dumping in the Baltic Sea Area:
 - a) loaded in its territory;
 - b) loaded by a ship or aircraft registered in its territory or flying its flag, when the loading occurs in the territory of a State which is not a Contracting Party to this Convention.
3. Each Contracting Party shall report to the Commission, and where appropriate to other Contracting Parties, the information specified in sub-paragraph 1 c) of Regulation 2 of this Annex. The procedure to be followed and the nature of such reports shall be determined by the Commission.

Regulation 3

When issuing special permits according to Regulation 1 of this Annex the appropriate national authority shall take into account:

- a) the quantity of dredged material to be dumped;
- b) the content of harmful substances as referred to in Annex I;
- c) the location (e.g. co-ordinates of the dumping area, depth and distance from the coast) and its relation to areas of special interest (e.g. amenity areas, spawning, nursery and fishing areas,

etc.);

d) the water characteristics, if dumping is carried out outside the territorial sea, consisting of:

i) hydrographic properties (e.g. temperature, salinity, density, profile);

ii) chemical properties (e.g. pH, dissolved oxygen, nutrients);

iii) biological properties (e.g. primary production and benthic animals);

the data should include sufficient information on the annual mean levels and seasonal

variation of the properties mentioned in this paragraph;

and e) the existence and effects of other dumping which may have been carried out in the dumping area.

Regulation 4

Reports made in accordance with Article 11, paragraph 5 of this Convention shall include the information to be provided in the Reporting Form to be determined by the Commission.

Annex VI. PREVENTION OF POLLUTION FROM OFFSHORE ACTIVITIES

Regulation 1; Definitions

For the purposes of this Annex:

1. "Offshore activity" means any exploration and exploitation of oil and gas by a fixed or floating offshore installation or structure including all associated activities thereon;
2. "Offshore unit" means any fixed or floating offshore installation or structure engaged in gas or oil exploration, exploitation or production activities, or loading or unloading of oil;
3. "Exploration" includes any drilling activity but not seismic investigations;
4. "Exploitation" includes any production, well testing or stimulation activity.

Regulation 2; Use of Best Available Technology and Best Environmental Practice

The Contracting Parties undertake to prevent and eliminate pollution from offshore activities by using the principles of Best Available Technology and Best Environmental Practice as defined in Annex II.

Regulation 3; Environmental impact assessment and monitoring

1. An environmental impact assessment shall be made before an offshore activity is permitted to start. In case of exploitation referred to in Regulation 5 the outcome of this assessment shall be notified to the Commission before the offshore activity is permitted to start.
2. In connection with the environmental impact assessment the environmental sensitivity of the sea area around a proposed offshore unit should be assessed with respect to the following:
 - a) the importance of the area for birds and marine mammals;
 - b) the importance of the area as fishing or spawning grounds for fish and shellfish, and for aquaculture;
 - c) the recreational importance of the area;
 - d) the composition of the sediment measured as: grain size distribution, dry matter, ignition loss, total hydrocarbon content, and Ba, Cr, Pb, Cu, Hg and Cd content;
 - e) the abundance and diversity of benthic fauna and the content of selected aliphatic and aromatic hydrocarbons.

3. In order to monitor the consequent effects of the exploration phase of the offshore activity studies, at least those referred to in sub-paragraph d) above, shall be carried out before and after the operation.

4. In order to monitor the consequent effects of the exploitation phase of the offshore activity studies, at least those referred to in sub-paragraphs d) and e) above, shall be carried out before the operation, at annual intervals during the operation, and after the operation has been concluded.

Regulation 4; Discharges on the exploration phase

1. The use of oil-based drilling mud or muds containing other harmful substances shall be restricted to cases where it is necessary for geological, technical or safety reasons and only after prior authorization by the appropriate national authority. In such cases appropriate measures shall be taken and appropriate installations provided in order to prevent the discharge of such muds into the marine environment.

2. Oil-based drilling muds and cuttings arising from the use of oil-based drilling muds should not be discharged in the Baltic Sea Area but taken ashore for final treatment or disposal in an environmentally acceptable manner.

3. The discharge of water-based mud and cuttings shall be subject to authorization by the appropriate national authority. Before authorization the content of the water-based mud must be proven to be of low toxicity.

4. The discharge of cuttings arising from the use of water based drilling mud shall not be permitted in specifically sensitive parts of the Baltic Sea Area such as confined or shallow areas with limited water exchange and areas characterized by rare, valuable or particularly fragile ecosystems.

Regulation 5; Discharges on the exploitation phase

In addition to the provisions of Annex IV the following provisions shall apply to discharges:

a) all chemicals and materials shall be taken ashore and may be discharged only exceptionally after obtaining permission from the appropriate national authority in each individual operation;

b) the discharge of production water and displacement water is prohibited unless its oil content is proven to be less than 15 mg/l measured by the methods of analysis and sampling to be adopted by the Commission;

c) if compliance with this limit value cannot be achieved by the use of Best Environmental Practice and Best Available Technology the appropriate national authority may require adequate additional measures to prevent possible pollution of the marine environment of the Baltic Sea Area and allow, if necessary, a higher limit value which shall, however, be as low as possible and in no case exceed 40 mg/l;

the oil content shall be measured as provided in sub-paragraph b) above;

d) the permitted discharge shall not, in any case, create any unacceptable effects on the marine environment;

e) in order to benefit from the future development in cleaning and production technology, discharge permits shall be regularly reviewed by the appropriate national authority and the discharge limits shall be revised accordingly.

Regulation 6; Reporting procedure

Each Contracting Party shall require that the operator or any other person having charge of the offshore unit shall report in accordance with the provisions of Regulation 5.1 of Annex VII of this Convention.

Regulation 7; Contingency planning

Each offshore unit shall have a pollution emergency plan approved in accordance with the procedure established by the appropriate national authority. The plan shall contain information on alarm and communication systems, organization of response measures, a list of prepositioned equipment and a description of the measures to be taken in different types of pollution incidents.

Regulation 8; Disused offshore units

The Contracting Parties shall ensure that abandoned, disused offshore units and accidentally wrecked offshore units are entirely removed and brought ashore under the responsibility of the owner and that disused drilling wells are plugged.

Regulation 9; Exchange of information

The Contracting Parties shall continuously exchange information through the Commission on the location and nature of all planned or accomplished offshore activities and on the nature and amounts of discharges as well as on contingency measures that are undertaken.

Annex VII. RESPONSE TO POLLUTION INCIDENTS

Regulation 1; General Provisions

1. The Contracting Parties undertake to maintain the ability to respond to pollution incidents threatening the marine environment of the Baltic Sea Area. This ability shall include adequate equipment, ships and manpower prepared for operations in coastal waters as well as on the high sea.
2. a) In addition to the incidents referred to in Article 13 the Contracting Party shall also notify without delay those pollution incidents occurring within its response region, which affect or are likely to affect the interests of other Contracting Parties.
b) In the event of a significant pollution incident other Contracting Parties and the Commission shall also be informed as soon as possible.
3. The Contracting Parties agree that subject to their capabilities and the availability of relevant resources, they shall co-operate in responding to pollution incidents when the severity of such incidents so justify.
4. In addition the Contracting Parties shall take other measures to:
 - a) conduct regular surveillance outside their coastlines; and
 - b) otherwise co-operate and exchange information with other Contracting Parties in order to improve the ability to respond to pollution incidents.

Regulation 2; Contingency Planning

Each Contracting Party shall draw up a national contingency plan and in co-operation with other Contracting Parties, as appropriate, bilateral or multilateral plans for a joint response to pollution incidents.

Regulation 3; Surveillance

1. In order to prevent violations of the existing regulations on prevention of pollution from ships the Contracting Parties shall develop and apply individually or in co-operation, surveillance activities covering the Baltic Sea Area in order to spot and monitor oil and other substances released into the sea.
2. The Contracting Parties shall undertake appropriate measures to conduct the surveillance referred to in Paragraph 1. by using, inter alia, airborne surveillance equipped with remote sensing systems.

Regulation 4; Response Regions

The Contracting Parties shall as soon as possible agree bilaterally or multilaterally on those regions of the Baltic Sea Area in which they shall conduct surveillance activities and take action to respond whenever a significant pollution incident has occurred or is likely to occur. Such agreements shall not prejudice any other agreements concluded between Contracting Parties concerning the same subject. Neighbouring States shall ensure the harmonization of different agreements. Contracting Parties shall inform other Contracting Parties and the Commission about such agreements.

Regulation 5; Reporting Procedure

1. a) Each Contracting Party shall require masters or other persons having charge of ships flying its flag to report without delay any event on their ship involving a discharge or probable discharge of oil or other harmful substances.
b) The report shall be made to the nearest coastal state and in accordance with the provisions of Article 8 and Protocol I of the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 related thereto (MARPOL 73/78).
c) The Contracting Parties shall request masters or other persons having charge of ships and pilots of aircraft to report without delay and in accordance with this system on significant spillages of oil or other harmful substances observed at sea. Such reports should as far as possible contain the following data: time, position, wind and sea conditions, and kind, extent and probable source of the spill observed.
2. The provisions of paragraph 1. b) shall also be applied with regard to dumping made under the provisions of Article 11, paragraph 4 of this Convention.

Regulation 6; Emergency Measures on Board Ships

1. Each Contracting Party shall require that ships entitled to fly its flag have on board a shipboard oil pollution emergency plan as required by and in accordance with the provisions of MARPOL 73/78.
2. Each Contracting Party shall request masters of ships flying its flag or, in case of fixed or floating platforms operating under its jurisdiction, the persons having charge of platforms to provide, in case of a pollution incident and on request by the proper authorities, such detailed information about the ship and its cargo or in case of platform its production which is relevant

to actions for preventing or responding to pollution of the sea, and to co-operate with these authorities.

Regulation 7; Response Measures

1. The Contracting Party shall, when a pollution incident occurs in its response region, make the necessary assessments of the situation and take adequate response action in order to avoid or minimize subsequent pollution effects.
2. a) The Contracting Parties shall, subject to sub-paragraph b), use mechanical means to respond to pollution incidents.
b) Chemical agents may be used only in exceptional cases and after authorization, in each individual case, by the appropriate national authority.
3. When such a spillage is drifting or is likely to drift into a response region of another Contracting Party, that Party shall without delay be informed of the situation and the actions that have been taken.

Regulation 8; Assistance

1. According to the provisions of paragraph 3 of Regulation 1:
 - a) a Contracting Party is entitled to call for assistance by other Contracting Parties when responding to a pollution incident at sea; and
 - b) Contracting Parties shall use their best endeavours to bring such assistance.
2. Contracting Parties shall take necessary legal or administrative measures to facilitate:
 - a) the arrival and utilization in and departure from its territory of ships, aircraft and other modes of transport engaged in responding to a pollution incident or transporting personnel, cargoes, materials and equipment required to deal with such an incident; and
 - b) the expeditious movement into, through, and out of its territory of personnel, cargoes, materials and equipment referred to in sub-paragraph a).

Regulation 9; Reimbursement of Cost of Assistance

1. The Contracting Parties shall bear the costs of assistance referred to in Regulation 8 in accordance with this Regulation.
2. a) If the action was taken by one Contracting Party at the express request of another Contracting Party, the requesting Party shall reimburse to the assisting Party the costs of the action of the assisting Party. If the request is cancelled the requesting Party shall bear the costs already incurred or committed by the assisting Party. b) If the action was taken by a Contracting Party on its own initiative, this Party shall bear the costs of its action.
c) The principles laid down above in sub-paragraphs a) and b) shall apply unless the Parties concerned otherwise agree in any individual case.
3. Unless otherwise agreed, the costs of the action taken by a Contracting Party at the request of another Party shall be fairly calculated according to the law and current practice of the assisting Party concerning the reimbursement of such costs.
4. The provisions of this regulation shall not be interpreted as in any way prejudicing the rights of Contracting Parties to recover from third parties the costs of actions taken to deal

with pollution incidents under other applicable provisions and rules of international law and national or supra-national regulations.

Regulation 10; Regular Co-operation

1. Each Contracting Party shall provide information to the other Contracting Parties and the Commission about:
 - a) its organization for dealing with spillages at sea of oil and other harmful substances;
 - b) its regulations and other matters which have a direct bearing on preparedness and response to pollution at sea by oil and other harmful substances;
 - c) the competent authority responsible for receiving and dispatching reports of pollution at sea by oil and other harmful substances;
 - d) the competent authorities for dealing with questions concerning measures for mutual assistance, information and co-operation between the Contracting Parties according to this Annex; and
 - e) actions taken in accordance with Regulations 7 and 8 of this Annex.
2. The Contracting Parties shall exchange information on research and development programs, results concerning ways in which pollution by oil and other harmful substances at sea may be dealt with and experiences in surveillance activities and in responding to such pollution.
3. The Contracting Parties shall on a regular basis arrange joint operational combatting exercises as well as alarm exercises.
4. The Contracting Parties shall co-operate within the International Maritime Organization in matters concerning the implementation and further development of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation.

Regulation 11; HELCOM Combatting Manual

The Contracting Parties agree to apply, as far as practicable, the principles and rules included in the Manual on Co-operation in Combatting Marine Pollution, detailing this Annex and adopted by the Commission or by the Committee designated by the Commission for this purpose.

[← Tagasi](#) | [Üles ↑](#)

Lehe valmimist toetas Euroopa Liit

© Riigikantselei 2010

© Justiitsministeerium 2012

Riigi Teataja otsinguabi: 620 8148 | e-post: ert@riigiteataja.ee